

॥ अहम् ॥

श्रीमुनिसुन्दरसूरयः ।

सकलसंस्कृतभाषाभाषणचणाः श्रीमच्छ्रुता-
म्बरजैनधर्मनिजसूक्तिपीयूषधाराधरीकृतगीर्वाणधिप-
णाः कालीसरस्वतीविरुदोपबृंहितश्रीमुनिसुन्दरसूरयः
कदा कतमं भूमण्डलं मण्डयामासुः कदा च किं
कार्यं चकुरिति पर्यालोचने प्रवृत्ते-

‘व्यजिज्ञपद्विज्ञशिरोमणिश्च

गच्छाधिपं स्वच्छमतिमसारम् ।

श्रीसूरिदीव्यत्पदभूमिविच-

व्ययस्य निर्मापणतः मसीद ॥

ततो गुरुः सांबविनेयवृन्दे ददां सदांभ्रत्यगुरुः स्वदृष्टिम् ।

श्रीवाचकेन्द्रे मुनिसुन्दराढे विशेषतो योग्यतया तथा च ॥

जल्पत्यनल्पं सविकल्पजालं

सदाप्यनुस्यूतमतिमभूतम् ।

आहू संस्कृतं मोन्मदवादिवृन्दं

ननाश यस्मिन् किल फाकनाशम् ॥

स्वसाध्यसिद्ध्यै सति यत्र हेतूपन्यासमातन्वति वादभूमां ।

भावादुकोन्मादभरः शरीरे स्वेदेन सार्द्धं किल जागलीति ॥

यन्निर्मिता श्रीगुरुभव्यकाव्यविज्ञप्तिगङ्गा गुणसत्वरत्ना ।
 मक्षालयन्ती कलिकश्मलौघं हृष्टानकार्पीत्सुमनःसमूहान् ॥
 येन प्रकृष्टाः स्तुतयः स्तवाश्च गाम्भीर्यभृन्नव्यसदर्यसार्थाः ।
 श्रीसिद्धसेनादिमहाकवीनां कृतीर्मतीद्धा अनुचक्रिरे ताः ॥
 सद्युक्तिभृत्संस्कृतजल्पशक्तिः सहस्रनाम्नां कथनैकशक्तिः ।
 तात्कालिकी नव्यकवित्वशक्तिर्न यं विनान्यत्र समीक्ष्यतेऽद्या ॥

विद्या न सास्ते निरवद्यताभृत्-

फला न सा चाऽस्ति वरा धरायाम् ।

यस्यां न यस्याङ्घ्रिगणार्चितस्य

बुद्धिर्विभुद्धा प्रसरीसरीति ॥

मेधाविनः सन्ति परः सहस्रा अदृष्यवैदुष्यधरा धरायाम् ।
 परं न यस्य प्रसरत्प्रकर्षप्रज्ञस्य विज्ञस्य तुलाभृतः स्युः ॥
 तं वाचकं सुरिपदाईर्मईन्मतोन्नतिस्फातिकरं विमृश्य ।
 बचोऽनुमेने सुमना महेभ्यराद् श्रीदेवराजस्य गणाधिराजः ॥
 भगादसां धाम निकाममन्तथित्तं महष्टः कृतिनां गरिष्ठः ।
 शार्ङ्गादिणांत्कुङ्कुमपत्रिकाश्च कीर्त्या समं भूमितलेऽखिलेऽपि ।
 समागमन् सहजनाथतेनादृताः प्रभृताः पारेपूतचित्ताः ।
 तदा च रूपाऽस्नद्युपर्वगर्वस्तैस्तत्पुरं स्वःपुर्यद्विरेजे ॥
 भेषाद्यवाद्यानि जगर्तुरुर्जस्वलानि मद्गन्धरवातुलानि ।
 समं च तैः शार्ङ्ग सुकृतानि तानि पुराकृतानि प्रथितानि तस्याः ।
 वातापिरेदुच्छ्रुचिकेतनानि निकेतनानि ध्यवहारिनेतुः ।

धर्मासिरे तस्य गुणान्वितस्य श्रद्धोज्ज्वलानीव लसन्मनांसि ॥
 तदा च मुन्नामपुरस्य शोभां श्रुत्वा विभर्त्सि स्म पुरं तदुच्यते ॥
 पदे पदे यत्प्रमदप्रदायी निरीक्ष्यते श्रुत्वा सर्वमुपर्वराजिः ॥
 सर्वाङ्गघावाभरणाभिरामा यमाः सकामाः प्रददुस्तदानीम् ॥
 न केवलं सद्बलानि सर्वधोवृश्चुर्णानामपि च प्रमोदम् ॥
 महोरसवेपु प्रथितेषु तेषु समंततः संततमद्भुतेषु ।
 सोत्कर्षहर्षेण पुरात् पुराणः शोकस्तदानीं निरकासि सचः ॥
 मुदूर्चपक्षेऽथ रमासनाथयुगादिनाथस्य पृथुषर्चत्से ।
 अयण्डि नन्दिर्गुरुभिस्तदानीमुर्ग्या च गुरुर्ग्या स्वयशःसम्पदिः
 महामहौषे प्रसरत्यनल्पे महस्वजल्पे ऽखिलघान्दिनां च ।
 श्रीवाचकानां वरसूरिमन्त्रं प्रादान्मुदा श्रीतपगच्छनायः ॥
 सहाधिप-श्रीयुतदेवराजः सदावदात्तरषदातकीर्त्तिः ।
 उत्कर्षतो दानमलं प्रवर्षन् प्रादृष्टपनाभो ददृशे तदानीम् ॥
 माणिवयरत्नः प्रवर्षन् श्रीरविभूषणैर्न्यस्कृतदूषणैश्च ।
 प्रचक्रिरे तेन नरेन्द्रकल्याः फल्पां हिषाभेनवनीपकांशाः ॥
 मुक्ताफलैर्निर्मलकान्तिकान्ताञ्चिरत्नरत्नं विशदासतैश्च ।
 वर्षापयामागुरसीमरूपाः स्त्रियः धियः सशुतिभिर्गुरुंस्तान् ॥
 गर्जत्यूर्जितवर्षतूर्पनिकरे दिक्चक्रकुसिंभरि-
 ध्वाने सद्बलध्वनां च नितरां शोत्सर्पति रीमुखात् ।
 हृद्दुम्बरुजैत्रगायनगणैर्विस्तार्यमाणे च सद्-
 गीते श्रीगुरवो विनेयसारिताः श्रीधर्मशाला ययुः ॥

माञ्जतेशलखण्डिका मृदुलसन्नर्पमातिष्ठानिका
 श्रीखण्डोज्ज्वलपट्टमुख्यसिचर्यश्चञ्चलभासञ्चयैः ।
 रम्यश्रीयुतसोममुन्दरमहामूरीश्वराणां व्यधात्
 पूजां श्रीश्रितदेवराजमहिमा श्रीदेवराजस्तदा ॥
 पकान्नेर्विविधैः स धीरमुकुटः सहन्धकूरोत्करै-
 र्दालिस्फातिततैः ससारमघृतघोलामृतशामितैः ।
 श्रीसङ्घं सकलं कलङ्करहितश्रीर्जेमयामास तत्
 पूजां चीरचर्यैर्व्यधाच्च गणनानीतैः प्रतीतैर्गुणैः ॥
 श्रीमान् मूरिपदे पदेऽय यज्ञसां कारापिते श्रीगुरो-
 रादेशान्मुनिमुन्दरप्रतिवरश्रीमूरिणा संयुतः ।
 युक्तः पञ्चशतीमितैश्च शकटैरुद्यद्भ्रष्टभ्रूयसा
 सङ्घेनाप्यनयेन तूर्णमचलत् श्रोतीर्थयात्रां प्रति ॥
 भेर्याद्युजितहृद्यवाघनिनदैर्व्योमाङ्गणं गर्जयन्
 रङ्गतुङ्गतुरङ्गमक्रमसुराघातैः क्षितिं कंपयन् ।
 चञ्चद्दणमुवर्णदण्डकलशैर्देवालयैरुन्नतैः
 शोभां विश्रददभ्रशुभ्रयशसा शुक्लं सृजन् क्षमातलं ।
 श्रीशत्रुंजयपर्वतेऽपि च गिरौ श्रीरैवते दैवतं
 श्रीनाभेयजिनं निरस्तवृजिनं नेमीश्वरं भास्वरम् ।
 नत्वा तत्र महोत्सवास्त्रयनवान् कृत्वा च दत्वा धनं
 भूत्वा संघपतिः कृती निजगृहं चागात्ससङ्घोऽनघः ॥
 श्रीगच्छेन्द्रगिरा सुधारसाकिरा शिष्योत्करैः संयुता

गर्वाखर्वकुवादिसिन्धुरघटा विश्रासपञ्चाननाः ।
 पूर्णेन्दुमतिमाननाघनजनाल्हादमकर्षभदाः
 धीमन्तो मुनिमुन्दराहगुरवः क्षोर्णा विहारं व्यधुः ॥

तथा

धीसोममुन्दरपुगोचमग्रिपट्टे
 धीमान् रराज मुनिमुन्दरग्रिगजः ।
 धीग्रिमंभवरसंस्मरणकशक्ति-
 र्घस्थाभवद् भुवनविस्मयदानदसा ॥
 धीरोहिणीति विदिते नगरे ततीति
 पथात्कृतेः किल घमत्कृतहृत्पुरेशः ॥
 ऊर्वाचकार मृगयाकरणे निषेधं
 भावर्चयधिरिखिलनीवृत्ति चाप्यमारिम् ॥
 प्रागेव देवकुलपाटकपत्तने यो
 मारैरुपद्रवदलं दलयांचकार ।
 धीशान्तिकृत्स्तवनतो ऽवनतो-
 क्षमाङ्गभूपालमौलिमणिपृष्टपदारविन्दः ॥
 धीमानदेवशुचिमानसमानतुङ्ग-
 मुल्यान् मभावकगुरुन् स्मृतिमानथयः ।
 श्रीशासनाभ्युदयदप्रथितावदातै-
 .स्तैस्तैथमत्कृतिकरैः कुमुदावदातैः' ॥
 चतुर्विंशत्यधिकपञ्चदशशततमे वैक्रमेऽब्दे

श्रीप्रतिष्ठासोमगणिभिर्निमितात् सोमसौभाग्यनाम-
काव्यात् तत्रभवतां महामहिमप्रभाजुपामुक्तसूरीणा-
मिति कीर्तिकौमुदीकलितकृतिव्यावर्णनमुपलभ्यते ।

‘पट्टश्रियास्य मुनिमुन्दरमूरिशक्रे
संभासया कुवलयप्रतिबोषदक्षे ।

कान्तेव पद्मसुहृदः शरदिन्दुविम्बे

श्रीतिः परा व्यराचि लोचनयोजनानाम् ॥१२४॥

योगिनीजनितमार्युपप्लवं येन शान्तिहरसंस्तवादिह ।

वर्षणादिब तपर्तुतप्तपो नीरपाठनिबहेन जघ्नरे ॥१२५॥

यान्येऽपि रश्मीन्सरमीजवन्धुरिवावधानानि बहन्सहस्रम् ।

मष्टोत्तरं वर्तुलिकाग्निनादशतं स्म बेवेक्ति धियां निधिर्यः ॥१२६॥

मन्त्रिभ याम्यां दिशि येन काली सरस्वतीदं विरुदं युधेभ्यः ।

वेरुदीच्यामिव तत्र तेजोऽनिरिच्यते यत्पुनरथ चित्रम् ॥१२७॥

परमपूज्यपादपद्मैः श्रीदेवविमलगणिभिर्द्विर-

चितान् हीरसौभाग्यनामकाव्यात् सकलसंमान्य-

माहात्म्यचमत्कृतचेतमामुक्तसूरीणां यान्येऽप्यलौ-

किककार्यकारित्याद्युपलब्धित्विवसीयते ।

‘श्रीसोमगुन्दरमूरिपट्टे पद्मशाशपमः

श्रीमुनिगुन्दरमूरिः

श्रीप्रतिष्ठासोमगणिभिर्निमितात् सोमसौभाग्यनाम-
काव्यात् तत्रभवतां महामहिमप्रभाजुपामुक्तसूरीणा-
मिति कीर्तिकौमुदीकलितकृतिव्यावर्णनमुपलभ्यते,।

‘पट्टश्रियास्य मुनिमुन्दरसूरिशक्रे

संमाप्तया कुवलयप्रतिबोधदत्ते ।

कान्तेव पद्मसुहृदः शरदिन्दुविम्बे

प्रीतिः परा व्यराचि लोचनयोर्जनानाम् ॥१२४॥

योगिनीजनितमार्युपप्लवं येन शान्तिकरसंस्तवादिह ।

वर्षणादिब तपर्तुतप्तयो नीरवाहनिवहेन जघ्निरे ॥१२५॥

बाल्येऽपि रश्मीन्सरसीजबन्धुरिवावधानानि बहन्सहस्रम् ।

अष्टोत्तरं वर्तुलिकानिनादशतं स्म वेवेक्ति धियां निधिर्यः ॥१२६॥

अलम्बि याम्यां दिशि येन काली सरस्वतीदं विरुदं मुधेभ्यः ।

स्वेहृदीच्यामिव तप्त तेजोऽतिरिच्यते यत्पुनरत्र चित्रम्, ॥१२७॥

परमपूज्यपादपद्मैः श्रीदेवविमलगणिभिर्विर-

चितात् हीरसौभाग्यनामकाव्यात् सकलसंमान्य-

माहात्म्यचमत्कृतचेतसामुक्तसूरीणां बाल्येऽप्यलौ-

किककार्यकारित्वाद्युपलब्धिरित्यवसीयते, ।

‘धीसोमगुन्दरगुरिपट्टे एकपञ्चाशत्तमः

श्रीहनिगुन्दरगुरिः

येनानेकप्रासादपञ्चकपङ्कारकक्रियागुप्तकार्दभ्रमस-
 र्वतोभद्रमूर्जमिहासनाशोकभेरीसमवसरणसरोवराऽष्टमहा-
 मातिहार्यादिनव्यत्रिशतीचन्धतर्कप्रयोगाद्यदनेकचित्राक्षर-
 द्वायक्षरपञ्चवर्गपरिहाराद्यनेकस्तवमयत्रिदशतरङ्गिणीविज्ञ-
 सिनामधेयाष्टोत्तरशतहस्तमितोलेखः श्रीगुरूणां श्रेयितः ।
 चातुर्वर्ष्यवशाद्यनिधिरूपदेशरत्नाकरप्रमुखग्रन्थकारकः ।
 स्तम्भतीर्थे दफरपानेन वादिगोकुलसण्डइति भणितः
 दक्षिणस्यां कालीसरस्वतीति मासविरुदः । अष्टवर्ष-
 गणनायकत्वानन्तरं वर्षत्रिकं युगप्रधानपदव्युदयीति
 जनैरुक्तः । अष्टोत्तरशत १०८ वर्तुलिकानादोपलसकः
 शाल्येऽपि सहस्राभिधानधारकः । सन्तिकरमिति समदिम-
 स्तवनकरणेन योगिनीकृतमार्युपद्रवनिवारकः । चतुर्विं-
 शतिवार २४ विधिना सूरिमंत्रारापकः । तेष्वपि चतुर्दश
 १४ वारं यदुपदेशतः स्वस्वदेशेषु चम्पकरानदेयाधारादि-
 राजाभिरमारिः प्रवर्चिता । सीरोहीदिशि सहस्रमल्लराजे-
 नाप्यमारिपरिवर्चने कृते सति येन तिङ्कोपद्रवो निवारितः।
 भीमनिमुन्दरगुरोर्वि० पद्मविंशदधिके चतुर्दशशत १४३६
 वर्षे जन्म । त्रिचत्वारिंशदधिके १४४३ अतं पद्मपञ्च्यधिके
 १४४६ षाचकपदम् । अष्टसप्तत्यधिके १४७८ द्वाविंशत्सहस्र
 ३२०००००० इत्युपेन वृद्धनगरीय सं० देवराजेन सूरिपदं
 कारितं श्युत्तरपञ्चदशशत १५०३ वर्षे का० शू० प्रतिपन्
 दिने स्वर्गभाह् ।

श्रीप्रतिष्ठासोमगणिभिर्निर्मितात् सोमसौभाग्यनाम-
काव्यात् तत्रभवतां महामहिमप्रभाजुपामुक्तसूरीणा-
मिति कीर्त्तिकौमुदीकलितकृतिव्यावर्णनमुपलभ्यते,।

‘पट्टश्रियास्य मुनिमुन्दरसूरिशके

संभासया कुवलयप्रतिशोधदत्ते ।

कान्तेव पद्मसुहृदः शरदिन्दुविम्बे

प्रीतिः परा व्यराचि लोचनयोर्जनानाम् ॥१२४॥

योगिनीजनितमार्युपप्लवं येन शान्तिकरसंस्तवादिह ।

वर्षणादिब तपर्तुतप्तयो नीरवाहनिबहेन जग्निरे ॥१२५॥

वाल्येऽपि रश्मीन्सरसीजबन्धुरिवावधानानि बहन्सहस्रम्।

अष्टोत्तरं वर्तुलिकानिनादशतं स्म वेवेक्ति धियां निधिर्यः।१२६

अलम्भि याम्यां दिशि येन काली सरस्वतीदं विरुदं युधेभ्यः।

रवेरुदीच्यामिव तत्र तेजोऽतिरिच्यते यत्पुनरत्र चित्रम्,।१२७

परमपूज्यपादपद्मैः श्रीदेवविमलगणिभिर्विर-

चितात् हीरसौभाग्यनामकाव्यात् सकलसंमान्य-

माहात्म्यचमत्कृतचेतसामुक्तसूरीणां वाल्येऽप्यलौ-

किककार्यकारित्वाद्युपलाब्धिरित्यवसीयते, ।

‘श्रीसोममुन्दरसूरिपट्टे एकपञ्चाशत्तमः

श्रीमुनिमुन्दरसूरिः

येनानेकप्रासादपद्मचक्रपद्कारकक्रियागुप्तकार्दभ्रमस-
 र्वतोभद्रमुरजसिंहासनाशोकभेरीसमवसरणसरोवराऽष्टमहा-
 मातिहार्यादिनव्यत्रिंशतीबन्धतर्कप्रयोगाद्यदनेकचित्राक्षर-
 द्ब्यक्षरपञ्चवर्गपरिहाराद्यनेकस्तवमयात्रिदशतरङ्गिणीविज्ञ-
 त्तिनामधेयाष्टोत्तरशतहस्तामितोलेखः श्रीगुरूणां प्रेषितः ।
 चतुर्विंशत्तारघनिधिरूपदेशरत्नाकरममुखग्रन्थकारकः ।
 स्तम्भतीर्थे दफरपानेन वादिगोकुलसण्डशति भणितः
 दक्षिणस्यां कालीसरस्वतीति प्राप्तविरुदः । अष्टवर्ष-
 गणनायकत्वानन्तरं वर्षत्रिकं युगमधानपदव्युदयीति
 जनरुक्तः । अष्टोत्तरशत १०८ वर्तुलिकानादोपलसकः
 बाल्येऽपि सहस्राभिधानधारकः । सन्तिकरमिति समाहिम-
 स्तवनकरणेन योगिनीकृतमार्युपद्रवनिवारकः । चतुर्विं-
 शतिवार २४ विधिना सूरिमंत्राराधकः । तेष्वपि चतुर्दश
 १४ वारं यदुपदेशतः स्वस्वदेशेषु चम्पकराजदेयाधारादि-
 राजभिरमारिः प्रवर्तिता । सीरोद्दीदिशि सहस्रमल्लराने-
 नाप्यमारिपरिवर्त्तने कृते सति येन तिहुकोपद्रवो निवारितः।
 धीमुनिमुन्दरसूरेर्वि० पद्मत्रिंशदधिके चतुर्दशशत १४३६
 वर्षे जन्म । त्रिचत्वारिंशदधिके १४४३ व्रतं पद्मपञ्च्यधिके
 १४४६ वाचकपदम् । अष्टसप्तत्यधिके १४७८ द्वात्रिंशत्सहस्र
 ३२००००टङ्क्ययेन वृद्धनगराय सं० देवराजेन सूरिपदं
 कारितं श्युत्तरपञ्चदशशत १५०३ वर्षे का० शृ० प्रतिपत्
 दिने स्वर्गभाह् ।

श्रीप्रतिष्ठासोमगणिभिर्निमितात् सोमसौभाग्यनाम-
काव्यात् तत्रभवतां महामहिमप्रभाजुपामुक्तसूरीणा-
मिति कीर्तिकौमुदीकलितकृतिव्यावर्णनमुपलभ्यते ।

‘पृथ्विपास्य मुनिमुन्दरमूरिशके

संप्राप्तया कुचलयमनियोपदसे ।

कान्तेव पद्ममुहृदः शरदिन्दुविम्बे

मीतिः परा व्यराचि लोचनयोर्जनानाम् ॥१२४॥

योगिनीजनितमार्पुपल्लवं येन शान्तिकरसंस्तवादिद् ।

परिणादिब तपर्वुनसयो नीरवाहनवहेन जग्निरे ॥१२५॥

यान्येऽपि रश्मीन्मरगीजवन्धुरिवावधानानि बहन्तइक्षम् ।

भृशोत्तरं बर्तुञ्जकानिनादशतं स्म वेवेक्ति धिया निधिर्षः ॥१२६॥

भृशमि याम्यां दिति येन काञ्ची सरस्वतीद् विरुद् बुधेभ्यः ॥

स्वेर्दीप्यामिर् तत्र तेजोऽतिरिष्यते यरधुनस्य चित्रम् ॥१२७॥

परमपूज्यपादपद्मैः श्रीदेवविमलगणिभिर्विर-

चितान् हीग्नौभाग्यनामकाव्यात् सकलममान्य-

माहात्म्यचमत्कृतचेतमामुक्तगृहिणां यान्येऽप्यलौ-

किककार्यकामित्याद्युपन्याधिग्न्यवमीयते ।

‘श्रीगोपमुन्दरमूर्तिपदे पश्यशासनयः

श्रीशुनिमुन्दरमूर्तिः

येनानेकप्रासादपद्मचक्रपदकारकक्रियागुप्तकार्दध्रमस-
 र्वतोभद्रमुरजसिंहासनाशोकभेरीसमवसरणसरोवराऽष्टमहा-
 मातिहार्यादिनव्यत्रिंशतीबन्धतर्कमयोगाद्यदनेकचित्राक्षर-
 द्वायक्षरपञ्चवर्गपरिहाराद्यनेकस्तवमयत्रिदशतरङ्गिणीविज्ञ-
 सिनामधेयाष्टोत्तरशतहस्तमितोलेखः श्रीगुरूणां प्रेषितः ।
 चतुर्विधवैशारद्यनिधिरूपदेशरत्नाकरमधुखग्रन्थकारकः ।
 स्तम्भतीर्थे दफरपानेन वादिगोकुलसण्डहाति मणितः
 दक्षिणस्यां कालीसरस्वतीति प्राप्तविरुदः । अष्टवर्ष-
 गणनायकत्वानन्तरं वर्षत्रिकं युगप्रधानपदव्युदयीति
 जनैरुक्तः । अष्टोत्तरशत १०८ वर्तुलिकानादोपलसकः
 पाल्येऽपि सहस्राभिधानधारकः । सन्तिकरमिति समहिम-
 स्तवनकरणेन योगिनीकृतमार्घ्यपद्रवनिवारकः । चतुर्विं-
 शतिवार २४ विधिना सुरिमंत्रारापकः । तेष्वपि चतुर्दश
 १४ वारं यदुपदेशतः स्वस्वदेशेषु चम्पकराजदेयाधारादि-
 राजभिरमारिः प्रवर्त्तिता । सीरोहीदिशि सहस्रमल्लराजे-
 नाप्यमारिपरिवर्त्तने कृते सति येन तिङ्कोपद्रवो निवारितः।
 श्रीमुनिमुन्दरगुरोर्वि० पद्मत्रिंशदधिके चतुर्दशशत १४३६
 वर्षे जन्म । त्रिचत्वारिंशदधिके १४४३ प्रतं पद्मपञ्च्यधिके
 १४४६ वाचकपदम् । अष्टसप्तत्यधिके १४७८ द्वात्रिंशत्सहस्र
 ३२००००टङ्क्ययेन वृद्धनगराय सं० देवराजेन सुरिपदं
 कारितं श्युत्तरपञ्चदशशत १५०३ वर्षे का० शृ० मतिपत्
 दिने स्वर्गभाह् ।

श्रीप्रतिष्ठासोमगणिभिर्निमितात् सोमसौभाग्यनाम-
काव्यात् तत्रभवतां महामहिमप्रभाजुपामुक्तसूरीणा-
मिति कीर्तिकौमुदीकलितकृतिव्यावर्णनमुपलभ्यते ।

‘पट्टश्रियास्य मुनिमुन्दरमूरिशके

संप्राप्तया कुबलपमतिबोधदत्ते ।

कान्तेव पद्ममुहृद्ः शरदिन्दुविम्बे

मीतिः परा व्यराचि लोचनयोर्जनानाम् ॥१२४॥

योगिनीजनितमार्पुपल्लवं येन शान्तिकरसंस्तयादिह ।

वर्षणादित्र तपर्वुतप्तयो नीरवाहनिवहेन जग्निरे ॥१२५॥

यान्येऽपि रश्मिन्सारसीजबन्धुरिवावधानानि बहन्तइक्ष्मम् ।

भृशेशरं वर्तुलिकानिनादशनं स्म वेवेति धिया निधिर्यः ॥१२६॥

अलम्बि याम्यां दिशि येन काष्ठी सरस्यनीदं चिह्नं बुधेभ्यः ॥

त्वेर्दीच्याभिर तत्र तेजोऽनिरिच्यते यरगुनश्च चित्रम् ॥१२७॥

पद्मपूज्यपादपद्मैः श्रीदेवधिमलगणिभिर्वि-

चिताम् ह्रींमौभाग्यनामकाव्यात् सकलसंमान्य-

माहात्म्यचमत्कृतचेतनामुक्तगुणीणां यान्येऽप्यनौ-

क्तिककार्यकाल्पित्याद्युपलब्धिमन्यवमीयते ।

‘धीमोममुन्दरमूरिपदे षड्व्यशाशपमः

श्रीद्विमुन्दरमूरिः

येनानेकमासादपञ्चषष्ट्यकारकमिः पाण्डुमकार्दभ्रमस-
 र्धतोमद्रमुरजमिहासनाशाकभेरीममवसरणसरोवराऽष्टमहा-
 मानिहायादिनव्यभिशातीकन्धतर्पप्रयोगाद्यदनेकचिन्नासर-
 दृशस्रपञ्चवर्गपरिहाराधनेकस्त्वमपधिदशतरङ्गिणीचिह्न-
 स्तिनामधेयाष्टोत्तरशतस्त्वमितोलेखः धीगुरूणां प्रेषितः ।
 चतुर्विंशत्तारवनिधिरपदेशरन्नाकरमहुरग्रन्यकारकः ।
 स्वम्भतीर्थे हफरपानेन वादिगोकुलसण्डहृति भणितः
 दक्षिणस्पां कासीसरस्वतीति मास्रिहृदः । अष्टवर्ष-
 गणनायकत्वानन्तरं वर्षत्रिकं युगप्रधानपदव्युदयीति
 जनैरुक्तः । अष्टोत्तरशत १०८ वर्तुल्लिकानादोपलसकः
 बाल्येऽपि सदस्त्राभिधानधारकः । सन्तिकरमिति समहिम-
 स्तवनकरणेन योगिनीकृतमार्गुपद्रवनिवारकः । चतुर्विं-
 शतिवार २४ विधिना मूरिमंत्रारापकः । तेष्वपि चतुर्दश
 १४ वारं बहुपदेशतः स्वस्वदेशेषु चम्पकराजदेयाधारादि-
 राजाभिरमारिः प्रवर्तिता । सीरोहीदिशि सहस्रमल्लराने-
 नाप्यमारिपरिवर्त्तने कृते सति येन तिहूकोपद्रवो निवारितः॥
 र्थामुनिमुन्दरमूरेर्वि० पदात्रिंशदधिके चतुर्दशशत १४३६
 वर्षे जन्म । त्रिचत्वारिंशदधिके १४४३ ग्रने पदपञ्च्यधिके
 १४४६ वाचकपदम् । अष्टसप्तत्यधिके १४७८ द्वात्रिंशत्सहस्र
 ३२००००टङ्क्ययेन वृद्धनगराय सं० देवराजेन मूरिपदं
 कारितं श्युत्तरपञ्चदशशत १५०३ वर्षे का० शू० प्रतिपत्
 दिने स्वर्गमाहू ।

महामहिमपरमोद्गारचग्निमहद्भयममान-
जनश्रीधर्मसागरंपाध्यायविरचिनतपागच्छपट्टाक-
नामग्रन्थाद्येमे आचार्या विद्यादम्बभावा लोकोत्तक-
र्यविधौ पटत्रोऽलौकिकज्ञानशालिनः सर्वजनता-
प्यपादपज्ञा आजन्मतः परोपकारपारावारदृश्वान
सुरिमन्त्रमन्त्रितात्मानो बभूवुरिति निश्चीयते ।

अतस्तत्र प्रणीतगुर्वावलीनामकमनन्तपुण्यानु-
घन्धिनममुं ग्रन्थं सर्वेषां साधुश्रावकाणामत्यन्तोप-
कारकत्वेन मुद्रणयन्त्रोपर्यास्थापयामः मानुष-
प्रार्थयामश्चेतत्ग्रन्थमुद्रणसमये महतायासेन पुस्त-
कादयमेव संगृह्य शोधनार्थमत्यन्तं यत्नो विहितः
परन्तु दृष्टिदोषवशात् स्यात् क्वचित् म्वलित
तत्प्रेक्षावृभिः स्वयमाकलय्य परिशोधनीयमिति ।

श्रीयशोविजयजी जैनपाठशाला,
वनारस ।

धीमहिनिगुन्दरगुरिविरचिता

गुर्वावली ।

जयश्रियं रातु जिनेन्द्रचन्द्रमाः

स वर्द्धमानप्रमुरङ्गुतां सताम् ।

निजाभिधानानुगुणास्तनोति यः

स्तुतक्रमः प्रार्थितसौख्यसम्पदः ॥ १ ॥

पदारविन्दं सकलेष्टसाधकं

प्रणम्य तस्यैव जगत्प्रभोर्मुदा ।

तदीयसन्तानकियद्गुरुक्रम-

स्तवेन कुर्वे स्ववशाः शिवश्रियः ॥ २ ॥

शिवानि तस्यादिमशिष्यनायक-

स्तनोतु सद्वाय स गौतमो गुरुः ।

धीवृनिगुन्दम्भिगिता

गगाभिग्यानिचरोऽपि शङ्करो

धभू लोके पुण्योत्तमश्च यः ॥ ३ ॥

जाने समं वीरजिनेन यादे

विभावयामो जयमेव तस्य ।

अगोत्रजोऽप्येव यदस्य कोशं

रत्नत्रयाद्यं स्ववशीचकार ॥ ४ ॥

क्षमाभरेन्द्रस्तनुतां स पद्ममः

श्रीमान् सुधर्मा २ गणभृत् सुप्रश्रियम् ।

विभाति गङ्गेव यदुत्थसन्ततिः

पुरः पुरो विमूर्तिभाक्स्वपाधिनी ॥ ५ ॥

शिष्योऽस्य जम्बू ३ देदतां शिवं सता-

मपश्चिमः केवलसम्पदः पतिः ।

न्ययुङ्क्त यः पुण्यवस्तुनि रक्षितुं

प्रमुर्विवेकी परिमोपिणोऽप्यहो ॥ ६ ॥

आरक्षकोवीरविभोर्न जम्बू-

समोऽभवत्पञ्चशतानि चौरान् ।

चक्रे समं यश्चरणे नियम्य

शिवाप्सरक्षैकरतान्मुमुक्षून् ॥ ७ ॥

प्राग्वाजीघो भगवान् परिहृत्य द्रविणकोटिनवनवातिम् ॥

मञ्जानितजनकजननीजायाचौरादिसम्योषः ॥ ८ ॥

प्रभुः सजीयात्प्रभवो ऽ महामति-

जम्बूगुरोः कोशहरः सुचौराद् ।

योरन्नकोटीः परिमुष्य गेहगा

रत्नत्रयं मानसभूरथमप्यलाव ॥ ९ ॥

शप्यंभव ५ स्तत्पदमण्डनः सतां

तनोतु तातो मनकस्य सम्पदः ।

अजीगमघो जिनराजदर्शनं

सुदर्शनं मुक्तिरमानिदर्शनम् ॥ १० ॥

सुरियंशोभद्र ६ इति प्रसिद्धः

शिष्यस्तदीयः स ददातु भद्रम् ।

गजाब्धिचन्द्र १४८ प्रमिते गुरुर्यो

यभूव वर्षे जिनमोक्षकालात् ॥ ११ ॥

सम्भूतविजयनामा ७ तस्य विनेयस्तनोतु शं प्रथमः ।

यत्पदपद्मोपान्ते प्रव्रजितः स्थूलभद्रगुरुः ॥ १२ ॥

श्रीमृनिमुन्दरमूरिविरचिता

अपश्चिमः पूर्वमृतां द्वितीयः

श्रीमद्रवाहुश्च ७ गुरुः शिवाय ।

कृत्वोपसर्गादिहरस्तवं यो

ररक्ष सङ्घं घरणार्चितांहिः ॥ १२ ॥

निर्यूढसिद्धान्तपयोधिराप

स्वर् यश्च वीरात् खनगेन्दुवर्षे १७० ।

तयोर्विनेयः कृतविश्वभद्रः

श्रीस्थूलभद्रश्च ८ ददातु शर्म ॥ १४ ॥

स्त्रीसङ्गवहावपि यस्य शील-

द्रुमोऽभवत्पल्लवपेशलश्रीः ।

सूत्राच्च पूर्वाणि चतुर्दशापि

घमार यो दर्शितलब्धिर्लालः ॥ १५ ॥

विशेषकम् ।

तिथिद्विसङ्ख्ये २१५ त्रिदिवं गतस्य

तस्याऽप्युदके वीरजिनेन्द्रमुक्तेः ।

महागिरि ९ स्तत्रप्रथमो विनेयः

त्रियेऽभवयो जिनकल्पिकल्पः ॥ १७ ॥

जीयात्सुहस्ती ९ च गुरुर्द्वितीयो

योऽबूबुघत्सम्प्रति भूविभुं तम् ।

अचीकरघो जिनसदरम्यां

पृथ्वीं त्रिखण्डाधिपतिः सुदाता ॥१७॥

सगुरुर्विधुनिधिपाणि

प्रमिते २९१ वीराद्रतोऽब्दके स्वर्गम् ।

सुस्थितसुप्रतिबुद्धौ

कोटिककाकन्दिफौ शिष्यौ १० ॥१८॥

तस्याऽभूतां चोभौ कोटिकनामाऽभवच्च तद्गच्छः ।

कोटीशः श्रीवज्रं यावदभूत्सुरिमन्यो यत् ॥ १९ ॥

तत्रेन्द्रदिज्ञसुरिः ११ श्रीदिज्ञ ११२ भ्याभवत्पदे तस्य ।

सिंहगिरि १३ स्तस्यापि हि वज्रस्वामी १४ च तच्छिष्यः २०

या प्रज्ञा यश्च सौभाग्यं यः प्रभावश्च या मतिः ।

श्रीमद्ब्रह्मगुरावासंस्तानि नान्यत्र विष्टपे ॥ २१ ॥

नभोगविद्याकृतसङ्हरक्षः

सवज्रशाखाप्रभवस्य मूलम् ।

ददातु भद्रं दशपूर्व्यधीशो

श्रीमद्गणेशपुराणविरचिता

बाल्येऽपि जातिस्मृतिमान् सुरार्च्यः ॥ २१ ॥

स्वर्वेददन्तीपुमिते ५८४ सर्पे

यातो जिनात्प्रेष्य निजं विनेयम् ।

सोपारके श्रीमति वज्रसेनं

तदा चतुर्वन्धुविवोषहेतोः ॥ २३ ॥

श्रीवज्रसेना १५ च ततो बभूवुः

कुलानि चत्वारि सुविस्तृतानि ।

नागेन्द्रचान्द्रे अथ नैवृतं च

वैद्याधरं वादिजसूरिनाम्ना ॥ २४ ॥

विचित्रशाखा कुलगच्छमूलं

नैके बभूवुर्गुरुवश्च तेषु ।

प्रणम्य तांश्चान्द्रकुलेऽथ सुरीन्

स्तवीमि कांश्चिक्रमतो गणेन्द्रान् ॥ २५ ॥

नखर्तुवर्षेऽथ ६२० जिनादिवं स

श्रीवज्रसेनोऽधिगतः त्रियेऽस्तु ।

श्रीचन्द्रसूरि १६ अ पदे तदीयेऽ

भवद् गुरुश्चान्द्रकुलस्य मूलम् ॥ २६ ॥

एवं क्रमेण गुरुवः प्रोक्ताः क्वचन क्रमान्तरेणापि ।
भव्यानां भवभीतिं हरन्तु तन्वन्तु च श्रेयः ॥ २७ ॥

अथो गुरुश्चन्द्रकुलेन्दुदेव-

कुलादिवासोदितनिर्ममलः ।

सामन्तभद्रः १७ श्रुतदिष्टशुद्ध-

तपस्क्रियः पूर्वगतश्रुतोऽभूत् ॥ २८ ॥

वृद्धस्ततोऽभूत्किल देवसूरिः १८

शरच्छते विक्रमतः सपादे १२५ ।

कोरष्टके यो विधिना प्रतिष्ठां

शङ्कोर्व्यघात्ताहडमन्त्रिचैत्ये ॥ २९ ॥

प्रद्योतनः सूरि १९ रभूत्पदेऽस्य

ततोऽपि चासीद् गुरुमानदेवः २० ।

यस्यांसयोर्गीःकमले समीक्ष्य

साक्षात्प्रतिष्ठासमये पदस्य ॥ ३० ॥

भ्रंशोऽस्य भावीति विचारणातो

विखिलचित्तं गुरुमाकलय्य ।

तत्याज यो भक्तकुलात्तभिक्षा-

श्रीमुनिमुन्दरसूरिविरचिता

माजीवितान्तं विकृतीश्च सर्वाः ॥ ३१ ॥

युग्मम् ।

पद्मां जयां च विजयामपराजितां च

साक्षाद्यदंहिसमुपास्ति परां निरीक्ष्य ।

नारीवृतोऽयमिति निर्मितदुर्विकल्पं

कश्चिन्नरं लघुविमुग्धमशिक्षयंस्ताः ॥३२॥

वर्षासु नङ्गुलपुरस्थितोऽपि

शाकम्भरीनाम्नि पुरे प्रभूताम् ।

तदागतश्राद्धगणार्थनातः

शान्तिस्तवान्मारिमपाहरघः ॥ ३३ ॥

यः संयमाढ्यमुनिपञ्चशतीगणेन्द्रः

सर्वातिशायिमहिमागुणरत्नवार्द्धिः ।

निन्ये जिनेश्वरमतं परमां प्रतिष्ठां

श्लाघ्यः स कस्य न गुरुः खलु मानदेवः २ ॥३४॥

आसीत्ततो दैवतसिद्धिऋद्धः

श्रीमानतुङ्गोऽथ गुरुः २१ प्रसिद्धः ।

भक्त्यामगद्वाणमयूरविद्या-

चमत्कृतं भूपमबोधयद्यः ॥ ३५ ॥

भयहरतः फणिराजं यश्चाकार्पीद्वशम्बदं भगवान् ।

भक्तिभरेत्यादिनमस्कारस्तवदृब्धबहुसिद्धिः ॥ ३६ ॥

जज्ञे चैत्ये प्रतिष्ठाकृष्णमेर्नागपुरे नृपात् ।

त्रिभिर्वर्षशतैः ३०० किञ्चिदधिकैर्वीरसूरिराट् २२ ॥ ३७ ॥

क्रमाद्भूवुर्जयदेव २३ देवा-

नन्दौ २४ गुरू विक्रमसूरिराट् २५ च ।

नरादिसिंहश्च गुरुर्नरादिसिंहे

पुरे घोषितहिंस्रयक्षः ॥ ३८ ॥

स्वोमाणभूभृत्कुलजस्ततोऽभूत्

समुद्रसूरिः २७ स्ववशां गुरुर्यः ।

घकार नागहृदपार्श्वतीर्थ

विद्याम्बुधिर्दिग्वसनान् विजित्य ॥ ३९ ॥

अभूद् गुरुः श्रीहरिभद्रमित्रं

श्रीमानदेवः पुनरेव सूरिः २८ ।

यो मान्द्यतो विस्मृतसूरिमन्त्रं

लेभेऽम्बिकास्याचपसोज्जयन्ते ॥ ४० ॥

१० श्रीमुनिमुन्दरसूरिविरचिता

जज्ञे श्रीविद्युघप्रभो गुरु २९ रदः पट्टे च विद्यानिधि-
विश्वानन्दकरोगुणैरथ जयानन्द ३० स्ततःसूरिराट् ॥
नड्डूलाहपुरे प्रतिष्ठितवरश्रीनेमिचैत्यस्ततो
ऽप्यासीद्वर्षशतैरविप्रभगुरुः ३१ श्रीविक्रमात्सप्त-
भिः ७०० ॥ ४१ ॥

अजनिरजनिजानिर्नागरग्राहणानां
विपुलकुलपयोधौ श्रीयशोदेवसूरिः-३२ ।
प्रवरचरणचारी भारतीकण्ठनिष्का-
भरणचिरुदधारी शासनद्योतकारी ॥ ४२ ॥
प्रद्युम्नसूरिश्च ततो यभूव
प्रद्युम्नदर्पानलवारिवाहः ।
प्रणीतसद्युक्तयुपधानवाप्य-
ग्रन्थश्च तस्मादपि मानदेवः ॥ ४३ ॥
(केचिदिदं सूरिद्वयमिह न वदन्ति ।)
ततः प्रमिच्छोऽजनि चित्रकूटे
महेमसिद्धिर्विमलेन्दुगूरिः-३३ ।
अपूजययं दिग्मेऽपि घादे

सद्योजिते गोपगिरेर्नेरेन्द्रः ॥ ४४ ॥

तत्पट्टभूषाकृदमून्मुनीनां

त्रिभिः शतैः सेव्यपदः सदाऽपि ।

उपोत्तनः सूरि ३४ स्वपह्नीन-

विद्यानदीविश्रमासिन्धुनाथः ॥ ४५ ॥

समस्त्यथो शैलकुलावचूलः

श्रीअर्बुदस्तीर्थपवित्रितात्मा ।

नानापुरग्रामतटाकवापी-

धुनीवनभ्राजिततुङ्गमौलिः ॥ ४६ ॥

कथं भवेन्नो हिमधामभूमृत-

स्तनूभुवः क्षोणिधरेषु राजता ।

नीचैर्लुठद्भिः किल यस्य सर्वतः

पादा निपेव्या विविधैः क्षमाधरैः ॥ ४७ ॥

यन्मूर्द्धि गोपीगणकेलिगीत-

श्रीमद्युगादीशगुणामृतानाम् ।

ग्रहाः प्रयान्ताशिरपानलोलाः

सर्वेऽपि वाञ्छन्ति शनैश्चरत्वम् ॥ ४८ ॥

यदुच्चशृङ्गेषु मृगैश्वराद्धि-

र्मिलन्विधोरङ्कमृगः प्रयातः ।

ह्यैर्हयाश्चार्करथस्य युक्ताः

स्वजातिजातिध्यसुखं लभन्ते ॥ ४९ ॥

यदुच्चमौलिस्तितकाननेषु

तमीषु सर्वासु विभान्ति वृक्षाः ।

शाखागणान्तर्गततारकौघा

इवाऽखिलचूडतपुष्पगुच्छाः ॥ ५० ॥

विभाति नानाविधनन्दनाश्रितो

यो भद्रशालावलिभिस्तथाचितः ।

परिस्फुरन्निष्पमपाण्डुकम्बलो

विघ्नत्सुमेरोरतिशायिनीं श्रियम् ॥ ५१ ॥

यन्मौलिमौलिः प्रमुरादिमोऽर्हतां

चकास्ति नागेन्द्रमुखैः प्रतिष्ठितः ।

उच्चैः पदं यान्ति निनंसयाऽपि मे

पराह्मुखाश्चाथ इतीव दर्शयन् ॥ ५२ ॥

चतुर्नवत्याऽभ्यधिकैः शरच्छतैः

श्रीविक्रमार्काज्जवभिः स सूरिराद् ।

पूर्वावनीतो विहरन्नथागमद्

यात्राकृते तस्य गिरेरुपत्यकाम् ॥ ५३ ॥

टेलीखेटकसमिसंस्थितवटस्याधः पृथोस्तत्र सः

प्राप्तः श्रेष्ठतमं मुहूर्त्तमतुलं ज्ञात्वा तदाऽतिष्ठिपत् ।

सूरीन् सौचकुलोदयाय भगवानष्टौ जगुस्त्वेककं

केचिद्बृद्धगणोऽभवद्द्वटगणाभिर्यस्तदादि९९४त्वयम् ॥

न्यग्रोधगच्छेऽथ बभूव तस्मिन्

श्रीसर्वदेवः ३५ प्रथमो मुतीन्द्रः ।

श्रीसूरिमन्त्रातिशयर्द्धिधारी

विश्वोपकारी गणिसंपदाढ्यः ॥ ५५ ॥

चरित्रशुद्धिं विधिधज्जिनागमा-

द्धिधाय भव्यानभितः प्रबोधयन् ।

चकार जेनेश्वरशासनोर्जातिं

यः शिष्यलब्ध्याऽभिनवोऽनुगौतमः ॥ ५६ ॥

नृपाद्दशाप्रे शरदां सहस्रे १०१०

यो रामसैन्याहुपुरे चकार ।

नाभेयचैत्येऽष्टमतीर्थराज-

विन्ध्यप्रतिष्ठां विधिवत्सदर्थ्यः ॥ ५७ ॥

चन्द्रावतीभूपतिनेत्रकल्पं

श्रीकुङ्कुणं मन्त्रिणमुच्चक्राद्धिम् ।

निर्मापितोत्तुङ्गविशालचैत्यं

योऽदीक्षयत् शुद्धगिरा प्रबोध्य ॥ ५८ ॥

एकोनविंशः प्रमुवर्द्धमानात्

श्रीचन्द्रसूरिः १९ गणनायकोऽभूत् ।

यभूव तस्मादनु चैकविंशः

सूरीश्वरोऽयं किल सर्वदेवः ४० ॥५९॥

श्रीमद्युम्नसूरि सदुपधानप्रन्यकारकधीमानदेवसूरी

केचिन्म वदन्ति तन्पते एकोनविंशः मद्यु०

एकोनविंशश्च ततोऽपि जज्ञे ।

सूरीश्वरोऽयं किल सर्वदेवः ३८ इति पाठः ।

श्रीसम्भूतविजयसूरि श्रीभद्रपाद्मसूरि १ श्रीभार्यपहा-

गिरिसूरि श्रीसुरमिसूरि २ श्रीसुरस्थितसूरि श्रीसुप्रतिबद्ध-

सूरि ३ रूपयुगलप्रपे एकैकस्यैव सन्तानप्रवर्तकपदभूत

सूरेगणने-

श्रीवर्द्धमानादिह षोडशोऽभूत्

श्रीचन्द्रसूरिः खलु गच्छनेता ।

एकोनविंशश्च ततोऽपि जज्ञे

सूरीश्वरोयं किल सर्वदेवः ३५ ॥

इति पाठः ३ ।

अत्रैव धीमपुम्नसूरिसदुपधानप्रथमकर्तृ धीमानदेवसूरि-
गणने च-

श्रीवर्द्धमानादिह षोडशोऽभूत्

श्रीचन्द्रसूरिः १६ किल गच्छनेता ।

षभूव तस्मादनुचैकविंशः

सूरीश्वरोऽयं किल सर्वदेवः ३७ ॥ ५९ ॥

इति वा पाठः ४ ॥

अयं चात्र गण्यते, विशेषं तु विशेषज्ञा विदन्ति ।

गच्छश्च तस्य षट्सूरिमुनीश्वरायै-

राद्यवतो भुवि दर्शो क्रमतः प्रसिद्धिम् ।

विज्ञैर्वृहद्गण इति स्तुतिमाप्यमानः

सर्वैर्वृहच्चरतया चरितैर्गुणैश्च ॥ ६० ॥

नाभेयनेसेऽमतीर्षगज-

धिन्मन्त्रिनां विधान्मदूर्णः ॥ ५३ ॥

चन्द्राणीभूगतिनेत्रकल्पं

श्रीबुद्धुणं मन्त्रिणमुच्यन्तदिम् ।

निर्मापितोत्तुङ्गविशालनेत्रं

योऽदीक्षयत् शुच्यगिग प्रयोष्य ॥ ५८ ॥

एकोनविंशः प्रमुवर्द्धमानात्

श्रीचन्द्रसूरिः १९ गणनायकोऽभूत् ।

यभूव तस्मादनु वैकविंशः

सूरीश्वरोऽयं किल सर्वदेवः ४० ॥५९॥

श्रीप्रद्युम्नसूरि सदुपपानग्रन्थकारकश्रीमानदेवमूरी

केचिन्न वदन्ति तन्मते एकोनविंशः प्रभुः

एकोनविंशश्च ततोऽपि जज्ञे ।

सूरीश्वरोऽयं किल सर्वदेवः ३८ इति पाठः ।

श्रीसम्भूतविजयसूरि श्रीभद्रबाहुसूरि १ श्रीआर्यमहा-

गिरिसूरि श्रीसुहस्तिसूरि २ श्रीसुस्थितसूरि श्रीसुप्रतिवद्ध-

सूरि ३ रूपयुगलत्रये एकैकस्यैव सन्तानप्रवर्धकपट्टभूतः

सूरेर्गणने-

गुर्वावली ।

श्रीवर्द्धमानादिह षोडशोऽभूत्
श्रीचन्द्रसूरिः खलु गच्छनेता ।

एकोनविंशत्य ततोऽपि जज्ञे
सूरीश्वरोयं किल सर्वदेवः ३५ ॥
इति षाठः ३ ।

अत्रैव श्रीशुभ्रपुम्नसूरिसदुपधानप्रथमकर्तृ श्रीमानदेवसूरि
गणने ष-

श्रीवर्द्धमानादिह षोडशोऽभूत्
श्रीचन्द्रसूरिः १६ किल गच्छनेता ।
बभूव तस्मादनुचैकविंशः
सूरीश्वरोऽयं किल सर्वदेवः ३७ ॥ ५९ ॥
इति षा पाठः ४ ॥

अयं चात्र गण्यते, विशेषं तु विशेषज्ञा विदन्ति ।
गच्छत्य तस्य षडसूरिसुनीश्वराद्यै-
राज्यव्रतो मुवि दधौ श्रमतः प्रतिदिम् ।
विज्ञैर्वृहद्रूप इति स्तुतिमाप्यमानः
सर्वैर्वृहत्तरतया चरितैर्गुणैश्च ॥ ६० ॥

शिष्यस्तत्र बभूव सद्गुणानिधिः श्रीसर्वदेवप्रभोः
 सूरिश्रीरिति भूपदत्तविग्दः श्रीदेवगुरिः३८प्रभुः ।
 जज्ञेऽस्मान्महिमोदधिः पुनरपि श्रीसर्वदेवो३९गुरु-
 स्तस्मादिगृहिरदोपमाः समभवन्नष्टौ च सूरेश्वराः९१॥

आद्यो यशोभद्रगुरुर्वितन्द्रः ४०

सूरिर्द्वितीयः किल नेमिचन्द्रः ४०।

ताभ्यामभूत् श्रीमुनिचन्द्रसूरिः ४१

स्वशेमुपीतर्जितनाकिसूरिः ॥ ६२ ॥

उक्तं च

“ गुरुबन्धुविनयचन्द्राध्यापक-

शिष्यं सनेमिचन्द्रगुरुः ।

यं गणनाथमकार्षीत्

स जयति मुनिचन्द्रसूरिगुरु”रिति ॥६३॥

यशोभद्रं च संप्राप्तो यशोभद्रगणाधिपः ।

चिन्तामणिमिव प्राप्य यं शिष्यं मुवनोत्तमम् ॥६४॥

श्रीविनयचन्द्रवाचकविन्ध्यगिरेस्ते जयन्तु किल पादाः।

भद्रगजकलभलीलां श्रीमुनिचन्द्रो दधौ येषु ॥ ६५॥

सौवीरपायीति तदेकवारि—

पानाद्विधिज्ञो विरुदं वभार ।

जिनागमाम्भोनिधिघौतयुधि-

यः शुद्धचारित्रिषु लब्धरेखः ॥ ६६ ॥

संविप्रमौलिर्विकृतीः समस्ता—

स्तत्याज देहेऽप्यममः सदा यः ।

विद्वद्दिनेयालिवृतप्रभावः

प्रभागुणौघैः किल गौतमामः ॥ ६७ ॥

हरिभद्रसूरिरचिताः श्रीमदनेकान्तजयपताकायाः ।

अन्यनगा विबुधानामप्यधुना दुर्गमा येऽत्र ॥ ६८ ॥

सत्पञ्जिकादिपद्या विरचनया भगवता कृता येन ।

मन्दधियामपि सुगमास्ते सर्वे विश्वहितबुद्ध्या ॥ ६९ ॥

पट्टर्कीपरितर्ककेलिरसिको यः शैववादीश्वरं

प्रज्ञाऽधःकृतवाक्पतिं नृपसभे जित्वाग्रहेत्याशुगैः ।

प्रत्यक्षं विदुषां चकार विजयश्रीभाजनं शासनं

वन्द्योऽसौ मुनिचन्द्रसूरिसुगुरुः केषां न मेधाजुपाम् ७०

आनन्दसूरिप्रमुखा मुनाश्वराः

श्लाघ्या न केपामिह तस्य वन्धवः ।

ये दीक्षिताः श्रीमुनिचन्द्रसूरिणां

प्रतिष्ठिताः सूरिपदे च शिक्षिताः ॥ ७१ ॥

अष्टहयेशामिते ११७८ ऽब्दे

विक्रमकालाद्विवंगतो भगवान्

श्रीमुनिचन्द्रमुनीन्द्रो

ददातु भद्राणि सङ्घाय ॥ ७२ ॥

तस्मादभूदजितदेवगुरु ४२ र्गरीयान्

प्राच्यस्तपःश्रुतनिधिर्जलधिर्गुणानाम् ।

श्रीदेवसूरिरपरश्च जगत् प्रसिद्धो

वादीश्वरोऽस्तगुणचन्द्रमदोऽपि बाल्ये ॥७३॥

येनार्दितश्चतुरशीतिसुवादिलीला-

लब्धोऽल्लसञ्जयरमामदकेलिशाली ।

वादाहवे कुमुदचन्द्रदिगम्बरेन्द्रः

श्रीसिद्धभूमिपतिसंसदि पत्तनेऽस्मिन् ॥७४॥

स्याद्वादरत्नाकरतर्कवेद्या

मुदे स केपां नहि देवसूरिः ।

यतश्चतुर्विंशतिसूरिशाखं

यस्यैव नाम्ना विदितं षभूव ॥ ७५ ॥

वेदमुनीशमितेऽप्ये ११७४

देवगुरुर्जगदनुत्तरोभ्युदितः ।

श्रीमुनिचन्द्रगुरोरिति

शिष्या षहयोऽभवन् विदिताः ॥ ७६ ॥

तेष्वामिमाद्विजयसिंहगुरु ४३र्षभासे

विद्यातपोभिरभितः प्रथमोऽथ तस्मात् ।

सोमप्रभो ४४ मुनिपतिर्विदितः शतार्थी—

त्यासीद्गुणीव मणिरत्नगुरुर्द्वितीयः ॥७७॥

प्रज्ञापराभूत्सुपर्वसूरिः श्रीसर्वदेवात्स किल्लाष्टगोऽभूत् ।

मुदं भदन्ता ददतां तदेवं बृहद्गणस्य प्रभवः क्रमेण ॥७८॥

इति श्रुतः सशरणश्रियः पदं

न दीनताभाक् पुरुषोचमालयः ।

अमेयभास्वद्गुणरत्नराङ्गतो

बृहद्गणो वारिधिवह्भूव सः ॥ ७९ ॥

अभूच्चदुष्ठासनलालसोदयो

विनेयवृत्तिर्मणिरत्नसद्गुरोः ।
 गवां विलासैरमृतं निदर्शयन्
 श्रीमान् जगच्चन्द्रगणेन्द्रचन्द्रमाः ॥८०॥
 स सौम्यमूर्तिः सकलागमानां
 सूत्रेष्वधीती परिनिश्चितार्यः ।
 संविममौलिर्दधतेस्म सूरे-
 गुणान् समग्रान् गणिसम्पदश्च ॥८१॥
 अथ फलिपनदुर्दिनावतारे
 प्रसरदसज्जडसंचये समन्तात् ।
 प्रनिहताजिनराजभानुतेजो-
 महिमभरेऽनययोष्य मुक्तिमार्गः ॥ ८२ ॥
 निजगणसरणी प्रसादपङ्के
 घरणार्थं प्रविलोकय गाटमत्तम् ।
 गुरुर्यमगमन्मनुदिधीषुं-
 र्वृणम इवाऽगर्माक्षणे सहायम् ॥ ८३ ॥
 युगम् ।

अथ चैत्रपुरे धीम्प्रतिष्ठाकृष्टनेभ्यः ।

वन्द्रगच्छेऽभवत्सूरिस्तस्माच्चैत्रगणोऽभवत् ॥ ८४ ॥

बलान्बुवनचन्द्राहस्तत्र जज्ञे गुरुर्गुणी ।

पुद्गसंयमधीस्तस्माद्देवमद्रश्च वाचकः ॥ ८५ ॥

सम्वेगरङ्गाम्बुधिधौतवुद्धिं

जिनागमात्कलृप्तचरित्रशुद्धिम् ।

विधीयमानार्हतधर्मवृद्धिं

शुद्धैर्गुणैः प्राप्तजगत्प्रसिद्धिम् ॥ ८६ ॥

अधीतिनं सारजिनागमानां

सूत्रेषु चार्थेषु च वेदिनं च ।

आम्नातिनं साधुविशुद्धसामा-

चार्या प्रवृत्तं च यथावदस्याम् ॥ ८७ ॥

श्रीदेवमद्राभिधवाचकेन्द्रं

तं श्रीजगच्चन्द्रगुरुः प्रबुद्धः ।

अधोपसम्पद्धिधिना प्रपद्य

स तद्द्वितीयो धुरमस्य दग्ने ॥ ८८ ॥

विशेषकम् ।

समुद्धृतः सोऽथ वृषोत्तमाभ्यां

ताभ्यामभूत्सर्वधुरीणकाभ्याम् ।

स्वारूढनिस्सङ्ख्यमुमुक्षुमोक्ष-

पुरेन्दिराप्रापणशक्तिशाली ॥ ८९ ॥

एवं रामगुणः स लक्ष्मणनतः शुद्धक्रियां स्वप्रियां
प्रौढोद्यत्कलिना ऽरिणाञ्चनमुवः किञ्चित्प्रमादाद् हताम्
तीर्त्वा मोहमहाम्युधिं रिपुमिमं जित्वाऽधिलङ्कं श्रय-
ज्ञानिन्ये स्वगणालये किल जगच्चन्द्रो गणेन्द्रस्तदा ॥९०॥

कलौ युगान्तोपमितेऽवतीर्णे

प्रमादपङ्कुकुलमोहवार्द्धः ।

तयार्हतं शारानमुदधार

स भूतलं त्वादिमहावराहः ॥ ९१ ॥

गुरुर्ममन्वं न कदापि भेजे

ग्रामे कुले वा नगरे च देशे ।

शरीराद्योपाधिषु प्रमादं

न दूरयन् मां विजहार चाथ ॥ ९२ ॥

तुल्यागेष्टेऽत्र योभोति नीचत्वं भास्वगोऽत्रि हि ।

इतीव जगति त्रैधे न तुल्यानिकर्म व्यधान ॥९३॥

• एतेऽचनमुव इति वादोद्यय ।

समानपदयोगेऽपि तत्प्रभां नापुरन्यके ।

मेषयाने समानेऽपि भास्वानुचोऽमितोऽन्यथा ॥९४॥

यावज्जीवितमाचामाम्लतपोभिग्रही व्यधात्तानि ।

द्वादशवर्षाण्यङ्गेऽप्यममोऽसौ श्लाघ्यधीर्भगवान् ॥९५॥

तदादिवाणद्विपभानुवर्षे

१२८५ श्रीविक्रमात्प्राप तदीयगच्छः ।

बृहद्रणाहोऽपि तपेतिनाम

श्रीवस्तुपालादिभिरर्ष्यमानः ॥ ९६ ॥

धीराच्छरेष्वश्वधरामितेऽब्दे १७५५

श्रीचन्द्रगच्छस्य ततो धभूव ।

तादृक्तपस्वर्मत एव तस्य

गुरोस्तपानाम जगत्प्रसिद्धम् ॥ ९७ ॥

श्रीचन्द्रगच्छोऽथ बृहद्रणध

तपागणधेत्यधुना स वाच्यः ।

चान्द्रं घुलं षोडिकनाम्नि गच्छे

वाञ्जी च शाखेति पुरा प्रसिद्धिः ॥ ९८ ॥

गणं प्रमादो न न जाह्यमेपणा—

ताम्यामभूत्सर्वधुरीणकाम्याम् ।

स्वारूढनिस्सङ्ख्यमुमुक्षुमोक्ष-

पुरेन्दिराप्तापणशक्तिशाली ॥ ८९ ॥

एवं रामगुणः स लक्ष्मणनतः शुद्धक्रियां स्वप्रियां
प्रौढोद्यत्कलिना ऽरिणाञ्चनमुवः किञ्चित्प्रमादाद् हताम्
तीर्त्वा मोहमहाम्युधि रिपुमिमं जित्वाऽधिलङ्कं श्रय-
न्नानिन्ये स्वगणालये किल जगच्चन्द्रो गणेन्द्रस्तदा ॥९०॥

कलौ युगान्तोपमितेऽवतीर्णे

प्रमादपङ्काकुलमोहवार्द्धः ।

तथार्हतं शासनमुदधार

स भूतलं त्वादिमहावराहः ॥ ९१ ॥

गुरुर्ममलं न कदापि भेजे

ग्रामे कुले वा नगरे च देशे ।

शरीरशय्योपाधिषु प्रमादं

स दूरयन् गां विजहार चाथ ॥ ९२ ॥

तुल्यारोहेऽत्र घोभोति नीचलं भास्वतोऽपि हि ।

इतीव जगति त्रैधे स तुल्यार्तिक्रमं व्यधात् ॥९३॥

समानपदयोगेऽपि तत्प्रभां नापुरन्यके ।

मेपयाने समानेऽपि भास्वानुच्चोऽमितोऽन्यथा ॥९४॥

यावज्जीवितमाचामाम्लतपोभिग्रही व्यधात्तानि ।

द्वादशवर्षाण्यङ्गेऽप्यममोऽसौ श्लाघ्यधीर्भगवान् ॥९५॥

तदादिवाणद्विपमानुवर्षे

१२८५ श्रीविक्रमात्प्राप तदीयगच्छः ।

बृहद्गणाहोऽपि तपेतिनाम

श्रीवस्तुपालादिभिरर्च्यमानः ॥ ९६ ॥

वीराच्छरेष्वश्वघरामितेऽब्दे १७५५

श्रीचन्द्रगच्छस्य ततो बभूव ।

तादृक्तपस्कर्मत एव तस्य

गुरोस्तपानाम जगत्प्रसिद्धम् ॥ ९७ ॥

श्रीचन्द्रगच्छोऽथ बृहद्गणश्च

तपागणश्चेत्यधुना स वाच्यः ।

चान्द्रं कुलं कोटिकनाम्नि गच्छे

वाञ्जी च शाखेति पुरा प्रसिद्धिः ॥९८॥

गणं प्रमादो न न जाह्यमेपणा—

ताभ्यामभूत्सर्वधुरीणकाम्याम् ।

स्वारूढनिस्सङ्ख्यमुमुक्षुमोक्ष-

पुरेन्दिराप्रापणशक्तिशाली ॥ ८९ ॥

एवं रामगुणः स लक्ष्मणनतः शुद्धक्रियां स्वप्रियां
प्रौढोद्यत्कलिना ऽरिणाञ्जनमुवः किञ्चित्प्रमादाद् हताम्
तीर्त्वा मोहमहाम्बुधिं रिपुमिमं जित्वाऽधिलङ्कं श्रय-
न्नानिन्ये स्वगणालये किल जगच्चन्द्रो गणेन्द्रस्तदा ॥९०॥

कलौ युगान्तोपमितेऽवतीर्णे

प्रमादपङ्काकुलमोहवार्द्धः ।

तथार्हतं शासनमुदधार

स भूतलं त्वादिमहावराहः ॥ ९१ ॥

गुरुर्ममलं न कदापि भेजे

ग्रामे कुले वा नगरे च देशे ।

शरीरशय्योपाधिषु प्रमादं

स दूरयन् गां विजहार चाथ ॥ ९२ ॥

तुलारोहेऽत्र योभोति नीचत्वं भास्वतोऽपि हि ।

इतीव जगति त्रैधे स तुलातिक्रमं व्यधात ॥९३॥

समानपदयोगेऽपि तत्प्रभां नापुरन्यके ।

मेषयाने समानेऽपि भास्यानुद्योऽमितोऽन्यथा ॥९४॥

यावज्जीवितमाचामाम्लतपोभिग्रही व्यधात्तानि ।

द्वादशवर्षाण्यङ्गेऽप्यममोऽसौ श्राप्यधर्मगवान् ॥९५॥

तदादिघाणद्विपमानुवर्षे

१०८५ श्रीविप्रमात्प्राप तदीयगच्छः ।

वृहद्रणाहोऽपि तपेतिनाम

श्रीवस्तुपालादिभिरर्ष्यमानः ॥ ९६ ॥

वीराच्छरेष्वश्वघरामितेऽप्ये १७५५

श्रीचन्द्रगच्छस्य ततो बभूव ।

तादृक्त्तपस्कर्मत एव तस्य

गुणेस्तपानाम जगत्प्रसिद्धम् ॥ ९७ ॥

श्रीचन्द्रगच्छोऽथ वृहद्रणश्च

तपागणश्चेत्यधुना स वाच्यः ।

चान्द्रे कुलं कोटिकनाम्नि गच्छे

वाञ्जी च शाखेति पुरा प्रसिद्धिः ॥९८॥

गणं प्रमादो न न जाह्यमेषणा—

ताम्यामभूत्सर्वधुरीणकाम्याम् ।

स्वारूढनिस्सङ्ख्यसुमुक्षुमोक्ष-

पुरेन्दिराप्तापणशक्तिशाली ॥ ८९ ॥

एवं रामगुणः स लक्ष्मणनतः शुद्धक्रियां स्वप्रियां
 प्रौढोद्यत्कलिना ऽरिणाञ्जनभुवः किञ्चित्प्रमादाद् हताम्
 तीर्त्वा मोहमहाम्बुधिं रिपुमिमं जित्वाऽधिलङ्कं श्रय-
 न्नानिन्ये स्वगणालये किल जगच्चन्द्रो गणेन्द्रस्तदा ॥९०॥

कलौ युगान्तोपमितेऽवतीर्णे

प्रमादपङ्काकुलमोहवार्द्धः ।

तथार्हतं शासनमुद्धधार

स भूतलं त्वादिमहावराहः ॥ ९१ ॥

गुरुर्ममलं न कदापि भेजे

ग्रामे कुले वा नगरे च देशे ।

शरीरशय्योपाधिषु प्रमादं

स दूरयन् गां विजहार चाथ ॥ ९२ ॥

तुल्यारोहेऽत्र योभोति नीचलं भास्वतोऽपि हि ।

इतीथ जगति त्रैधे स तुल्यार्तिक्रमं व्यधात् ॥९३॥

सारस्वतं किमपि यन्त्रमगम्यमन्वैः ।
 तस्याः प्रसादवशतो नृपतेः सभाया-
 मापाटनामनि पुरे चतुरङ्गवादे ॥ ५ ॥
 द्वात्रिंशत् विकटदिवपटवादिराजान्
 द्वाग् सार्वभौमविदुरानजयत् क्रमात्सः ।
 भ्रमो न हीर इव वैश्विदिति प्रासिद्धं
 भूपात्तदाऽऽप विरुद्धं किल हीरलेति ॥६॥

॥ युग्मम् ॥

तेन स्वस्य पदे न्यस्तौ देवेन्द्रविजयेन्द्रकौ ।
 सूरिन्द्रौ शासने भातौ जयद्वीपे रवी इव ॥ ७ ॥
 शिष्येऽन्यदा सार्वधुरीणवृत्तौ
 देवेन्द्रसूरी सगणरथभारम् ॥
 विन्यस्य विश्वरथ हराविवेन्द्रः
 स्वः शर्म भेजेऽथ शिवाय वोऽस्तु ॥ ८ ॥
 अथो जगच्चन्द्रमुनीन्द्रपट्टभृत्
 श्रीमान् स देवेन्द्रगुरुः ४६शमाम्बुधिः ।
 नाम्ना गुणैरप्यभवहुरोःसमो

दोषा न तस्मिन् गणनायकेऽवति ।

न वादिनो वा तमिहोपदुद्गुबुः

सुरक्षकं क्षेत्रभिवाण्डजव्रजाः । ९९ ।

कलिद्विषा ममपदस्थितिस्त्रसन्

परासुतासन्नदशोऽपि तं गणम् ।

दुर्गं नु लब्धा ऽस्य विमोः समाश्रया-

च्चरित्रघर्मः पुनरुज्जिजीवसः ॥ १०० ॥

श्रीदेवेन्द्रमुनीन्द्रो गच्छे विजयेन्दुनामकश्चापि ।

श्रीदेवभद्रवाचकमुख्या भूपाकृतस्तस्य ॥ १ ॥

चारित्रोद्धरणसखे ऽभ्यधिकं श्रीदेवभद्रगणिराजे ।

बहुमानं वहमानो गुरुवद्गणनां चकारैपः ॥ २ ॥

देवभद्रगणीन्द्रोऽपि संविन्नः सपरिच्छदः ।

गणेन्द्रं श्रीजगच्चन्द्रमेव भेजे गुरुं मुदा ॥ ३ ॥

जात्यज्ञानतपस्तेजा हीरवत्सगुरुष्वऽभात् ।

तेन हीरजगच्चन्द्रसूरिरित्यभवत् श्रुतः ॥ ४ ॥

॥ विशेषश्चैवं श्रूयते ॥

देव्या गिरो भवनगं स्वधियाऽधिगम्य

श्रीस्तम्भतीर्थकुम्भर-

प्रासादे सर्ववेदनिर्णेतुः ।

व्याख्याने ऽस्याऽष्टादश-

शतानि मुखपोतिका आसन् ॥ १४ ॥

वाचकपदं द्विधापि च दधति सुषोपाद्यहेमकलशगणौ ।

सभ्येषु वस्तुपालादिषु नौविचद्विजादिषु च ॥१५॥

पट्टदर्शनिसाधारणबोधकृतस्तस्य सद्गुरोर्वाचः

सौभाग्यमहिमभारं तदाऽभजन् कंचनाऽमेयम् ॥१६॥

सारवृत्तिदशाः कर्मग्रन्थदर्पास्तमोहराः ।

तस्य प्रवचनावासे भान्ति प्रेष्टार्थदर्शकाः ॥१७॥

नानास्तवनप्रकरणरत्नानि समुद्धृतानि समयाब्धेः ।

पुरुषोत्तमेन तेनाऽलङ्कृतयं शासनस्यासन् ॥ १८ ॥

पञ्चाशिकासिद्धिचिन्ताशाच्या

भाष्याणि वृत्तं च सुदर्शनायाः ।

उपासकानां दिनकृत्यसूत्र-

वृत्ती च टीकाऽपि च घर्मरत्ने ॥ १९ ॥

देवेन्द्राङ्गा श्राद्धयामोघभङ्गि-

महाप्रभाभूः शिवभूतिदायकः ॥ ९ ॥

स दिद्युते बालसुधाकरप्रमः

प्रमुर्भवाधःकृतिकर्मनिर्मितौ ।

सदर्चनीयो त्रिवुधालितुष्टिकृ-

न्निरञ्जनैकोदितपुण्यसत्कलः ॥ १० ॥

समग्रविद्यातपसां प्रणेतृता-

प्रणीतसन्मानसविस्मयाऽद्वयः ।

स जग्रसेऽन्याखिलसूरिमण्डली-

महांसि माघन्महिमेककान्तिभिः ॥ ११ ॥

सोऽभूद्गुरुः कोऽपि नवः कविस्तुतो

मित्रारमाध्यस्थधरो बुधप्रियः ।

तत्त्वोक्तिभिर्नास्तिकदर्शनं क्षिपन्

शिवङ्करो मार्गयुतोऽपि देहिनाम् ॥ १२ ॥

किं सर्वागमदुग्धवारिधिभवाः स्फारा लहर्यो ह्यमुः

किं मोहाहिविपोर्मिमूर्च्छितजगज्जीवातवोग्न्याः सुधाः।

किं वा शासनसौधभासनचणा दीप्राः प्रदीपत्रियो

मावप्यान्तमिदः सतामिति मतिं तेनुरस्तदीया गिरः।१३

श्रीजगन्मन्दसूरीन्द्रे स्यगतेऽसावनेहसम् ।
 कियन्तं विनयी जज्ञे श्रीदेवेन्द्रगणेश्वरे ॥२६॥
 विहरत्यन्यदा तरिमन् गणेन्द्रे मालवे चिरम् ।
 तस्थौ श्रीस्तम्भतीर्थे ऽसौ पूजितः पूर्वसंस्तुतैः ॥२७॥
 चैत्यादिद्रव्यसंस्कारदृषिता बृहतीति या ।
 प्रसिद्धा तत्र शालाऽ भृद् वृद्धगच्छगुरुरियते ॥२८॥
 पार्श्वस्थाऽवस्थता मुक्ता त्यक्ता शुद्धक्रियादृती ।
 श्रीजगन्मन्दसूरीन्द्रैर्देवेन्द्रगुरुणाऽपि सा ॥२९॥
 तरयां लोकानुरोधेन नित्यवासप्रमादभाक् ।
 आत्मसात्कृतलोकोऽसौ तरथौ द्वादशवत्सरीम् ॥३०॥
 सामाचारिं स दुष्पालां किञ्चिच्छिथिलयत्नपि ।
 गच्छमावर्जयामासानुकूलाचरणादिभिः ॥३१॥
 गुर्वादेशं विना दीक्षादीनि कार्याणि चाऽसृजन् ।
 आगतेऽथ गणार्धाशे विनयं नाकरोत्तथा ॥३२॥
 नोदितो नित्यवासेऽपि निर्ममेत्यादि सोऽपठत् ।
 आचारभ्रंशभीरुरतत् श्रीदेवेन्द्रगणाधिपः ॥३३॥
 संविमपरिकराद्यो बोधानर्हप्रमादिनं ज्ञात्वा ।

ग्रन्थाद्याऽन्याप्यस्त्यनेकाऽस्य सृष्टिः ।

एवं नानाग्रन्थसोपानपङ्क्त्या

स्वारोहं तन्मुक्तिसौधं व्यधात्सः ॥ २० ॥

। युग्मम् ।

योऽभूत्तदीयोऽथ लघुः सर्तीय्य-

स्तदाग्रहादासपदप्रतिष्ठः ।

सूरिः सुविद्वान् विजयेन्दुनामा

प्रावर्त्तयत्सोऽथ पृथक् स्वशाखाम् ॥२१॥

इति चेह तत्सम्बन्धः श्रूयते तथाहि—

पुरा विजयचन्द्रोऽभूद्बस्तुपालस्य मन्त्रिणः ।

सचिवो लेख्यके दंये क्षिप्तः कारागृहेऽन्यदा ॥२२॥

देवमद्रगणीनां स द्विधा शिक्षाकृतेर्पितः ।

नाम्ना विजयचन्द्रोऽभूत् प्राक् तदाप्यासशास्त्रवित् ॥२३॥

श्रीजगच्चन्द्रगच्छेशैः शिष्यवात्सल्यशालिभिः ।

न्यस्तः सूरिपदे देवमद्रगण्युपरोधतः ॥२४॥

साहाय्यायापि देवेन्द्रः सूरिन्द्राणां गणावने ।

अहंयुत्वाग्निपिच्छोऽपि वस्तुपालेन मन्त्रिणा ॥२५॥

• देवमद्रगणीन्द्रैः स बोधितो मन्त्रिराजतः ॥

विमोच्य श्रीजगच्चन्द्रसूरिपार्श्वेऽग्रहोद्भवमित्यापि पाठः ।

तीभ्यभीमप्रमुखाः परेऽपि च ॥ ३९ ॥

श्रीदेवेन्द्रमुनीन्द्रोर्विषानन्दादयोऽभवन् शिष्याः ।

लघुशाखायां तु गुरोर्विजयेन्दोश्च प्रयःपदे ॥४०॥

श्रीवज्रसेनसूरिः पद्मेन्दुः क्षेमकीर्तिसूरिश्च ।

रदविश्वमिते १३ ३२ वर्षे विक्रमतःकल्पटीकाकृत् ॥४१॥

अथहेमकलशसूरिस्तत्पदमौलिर्गुरुर्यशोभद्रः ।

रत्नाकरस्ततोऽपि च शिष्यो रत्नप्रभश्चाऽस्य ॥४२॥

मुनिशेखरस्तदीयः शिष्यः श्रीधर्मदेवसूरिरपि ।

श्रीज्ञानचन्द्रसूरिः सूरिःश्रीअभयसिंहश्च ॥४३॥

अथहेमचन्द्रसूरिर्जयतिलकाः सुरयस्ततो विदिताः ।

जिनतिलकसूरयोऽपि च सूरिर्माणिक्यनामा च ४४

कालानुभाववशतःशाखापार्थक्यचेतसोऽद्यधुना ।

सर्वे ते गुणवन्तो ददतां भद्राणि मुनिपतयः॥४५॥

अथ वृद्धगुरोः शाखा प्रस्तुता स्तूयतेऽग्रतः ।

विनयातिश्रमो नास्ति यस्यां काले कलावपि ॥४६॥

देवेन्द्रसूरिः सगुरुर्गुणोचरो

बभूव संवेगरमानिकेतनम् ।

पुस्तकशालादियुतं तं मुक्त्वा ऽस्थात्पृथग्वसतौ ॥ ३४ ॥

। युग्मम् ।

देवेन्द्रसूरिसुगुरोः ख्याताः शिष्यास्तु वृद्धशाखायाः ।
संविभ्रत्वाच्च गुरुर्विज्ञैरर्च्यः स एवासीत् ॥ ३५ ॥

विजयेन्दुविनेयाश्च ख्याता मुग्धेषु वृद्धशालायाः ।
विज्ञाः पुनर्जगुस्तान् लघुगुरुशालाभवान् युक्तम् ३६

संग्रामसौवर्णिकपूर्वजस्तदा

पार्थक्यमालोक्य गुरुद्वयस्य तत् ।

श्रयामि कं नन्विति संशयाकुलः

सदैवतं बिम्बमुपास्थिताऽर्हतः ॥ ३७ ॥

देवेन्द्रसूरिर्भरतोत्तमोगुरु-

र्युगोत्तमाभो भविता महान्वयः ।

तमेव सेवस्व यदीहसे शिवं

तमादिदेशेति च देवता निशि ॥ ३८ ॥

दत्तशुद्धवसातिस्ततोऽभज-

त्तं गुरुं स बहुनैगमान्वितः ।

दापितस्वजनसंयमो मुदे-

समुद्धरन् धीरतयोग्रदुःपमा—

पङ्कौघसंपाति जिनेन्द्रशासनम् ॥ ४७ ॥

विश्वैकस्पृहणीयरूपसुभगां त्रैलोक्यकुक्षिम्भरिं
तत्कीर्त्तिं सुविधाय शेषदलकैश्चक्रे विघातोज्वलान्
कैलासं भुजगेश्वरं हरमिभं वाहं च नाकिप्रभोः

क्षीराम्भोनिधिमिन्दुकुन्दकुमुदप्रालेयशङ्खादिकान् ४८
किं त्रातुं समवातरत्सुगतवद् वीक्ष्याऽर्दितं शासनं
स्वं सर्पत्कलिनागतो ऽपि हि शिवं श्रीमान् सुधर्मा मुनिं
किं वाऽयं गुरुगौतमः किमथवा श्रीवीरनेता स्वयं
तस्मिन्नित्यभवन् युगोत्तमगुणाधारे विकल्पाःसताम् ४९
निशेषस्वपरागमार्थनिलयः पट्टकर्त्थभिज्ञाग्रणीः
कोशः सद्गणिसंपदां त्रिजगतः सारैरिवात्तैः कृतः ।
भारत्याश्च रणाश्रियश्च भरतोत्कृष्टः पतिःसोऽभव-
न्नान्यस्त्वाहृतशासनोपनिपदस्तस्योपमानं गुरोः ॥५०॥

प्रायेण वंशाः पृथवोऽपि मूलतः

परे तनुत्वं दधते पुरः पुरः

अमुष्य वंशस्तु दधौ विशालतां

मूले तनीयानपि चाग्रतोऽग्रतः ॥ ५१ ॥

तथाहि ।

अथागमत्सूरिरियं विदूरयं-
स्तमस्तर्ति मालवमण्डलावनौ ।
तत्रोज्जयिन्यां जिनचन्द्रसंज्ञया-
भवन्महेभ्यो जिनसाधुभक्तिभृत् ॥ ५२ ॥

अस्ति वीरधवलह्वयस्य स
स्वाङ्गजस्य करपीडनोत्सवम् ।

फारयन्नसमरूपया समं
यावदिभ्यगजपालकन्यया ॥५३॥

तावदेव स गुरोः समागमं
संनिशम्य नतये ऽगमत्सुतः ।

संनिपीय च मुदेशनासुधां
मोहतापविलयात्प्रधुञ्ज्वान् ॥ ५४ ॥

भीतोभवात्तस्य गुरोः पदान्ते
समानयित्वा पितरौ प्रवीणः।

ततः प्रवव्राज विहाय जम्बू-

रिव स्वधन्वून् रमणीं वृतां च ॥ ५९ ॥

विद्यानन्दाभिषः पाणिखाविश्यान्दे १३०२स दीक्षितः ।

क्रमाद्विद्याम्बुधिर्जज्ञे गणिसंपत्पदं मुनिः ॥ ५९ ॥

भीमसिंहोऽनुजोप्यस्य गुरुणा तेन बोधितः ।

दीक्षितो धर्मकीर्त्याहो मुनिरासीद्गुणोदधिः ॥ ५९ ॥

धरासारतरे तुङ्गचङ्गचैत्यालिशालिनि ।

प्रह्लादनपुरेऽथागात्स गुरुर्विहरन् क्रमात् ॥ ५९ ॥

श्रीकरीयुतसुखासनयानाः कुर्वते चतुरशीतिमितेभ्यः ।

तत्र तद्गणपतेरुपदेशाद् धर्मकर्म विविधं जनताम् ॥ ५९ ॥

प्रह्लादनविहारे तु सौवर्णकपिशर्पिके ।

तदा मूढकमानाश्चाक्षताः प्रत्यहमागमन् ॥ ६० ॥

प्रतिगोणि तु देवस्य दायं पूगीफलं जनाः ।

ददतो ददिरे प्रायो मणान्यहनि षोडशा ॥ ६१ ॥

भोगं पाञ्चशतीसंख्यवीसलप्रियिकं तथा ।

प्रत्यहं ससृजुः श्राद्धाः पूजामित्यपरामपि ॥ ६२ ॥

अथान्यदा प्रौढविचित्रपुण्य-

प्रवीणसङ्घप्रथितार्थनाभिः ।

गणाधिनेताऽभिमतं स विद्यानन्दं
मुनीन्द्रं गुणलक्ष्मिपात्रम् ॥ ६३ ॥

श्राद्धैर्महेन्द्रैरिव निर्मितोत्सवैः
प्रमोदि विश्वं स्वपदे न्यवीविशात् ।

प्रह्लादनोर्वीपतिचैत्यमण्डपे
त्रिदन्तभूमीमितवत्सरे १३२३ नृपात् ॥ ६४ ॥

केचित् १३०४ माहुः तथा च
वेदाऽध्वरक्षितिवत्सरे १३०४ नृपादिवि पाठः
विशेषनिर्णयं तु विशेषज्ञा विदन्ति ।

गुरोर्विनेयस्य च तैर्गुणैस्तदा
सुरैः प्रहृष्टैर्महिमा व्यधीयत् ।

यत्कुङ्कुमाम्भः स ववर्ष मण्डप-
स्तदार्चिलीनं वसनेषु कोविदैः ॥ ६५ ॥

अम्बा पात्रावतीणविक्रमहिमानं सुरैः कृतम् ।
तज्जनेभ्यस्तदा प्रीता गुणैस्तद्गुरुशिष्ययोः ॥ ६६ ॥

विन्यस्य तं शासनभासनेन्दु-
मिव प्रबोधाय गतः स भास्वान् ।

क्षेत्रान्तरं स्वर्गमिपाच्छिवं च

संघस्य देवेन्द्रगुरुस्तनोतु ॥६७॥

सादृग् गुणस्य स गुरोः

स्वर्गतिमवगत्य सत्यभक्त्याऽस्मिन् ।

सङ्घाधिपभीमोऽन्नं

वर्षाणि द्वादशात्याक्षीत् ॥ ६८ ॥

तत्पट्टे ऽथो स प्रसिद्धप्रभावः

धीमान् विद्यानन्दसूरिः३७श्रिये स्तात् ।

नव्योद्भिन्नं यं द्विषं वीक्ष्य मोह-

श्छन्नश्छन्नः क्वापि भीतश्चचार ॥ ६९ ॥

विद्यानार्यो हृदयभवने ऽस्यास्तसंख्याः समन्ता-

दालिङ्ग्यैताः कथमपि गुणास्तद्वराश्चाप्यवात्सुः ।

तत्सम्भूतास्त्वतिबहुतया सद्यशोऽपत्यसङ्घा-

स्त्रैधेऽप्यस्मिन् जगति न ममुः स्यानयोगाद्विवृद्धिः॥७०॥

विद्यानन्दाभिधं तेन कृतं व्याकरणं नवम् ।

भाति सर्वोत्तमं स्वल्पसूत्रं बहुर्यसंग्रहम् ॥७१॥

वेलेयोल्हासिनी तद्दीप्तैविद्यापारसागरे ।

शुक्लवती ।

३७

चिक्षेप प्रोन्मदान् दूरं वादिनः कर्करानिव ॥७२॥

शिष्योऽथ देवेन्द्रगुरोर्द्वितीयकः

श्रीधर्मघोषः ४७ सुकृताब्धिपोषकः

शोषं नयन्नन्ययशःसरस्वती-

योगान् वभौ पृष्ठवयन् वसन्तवत् ॥७३॥

दैवाद्योदशदिनान्तरतोगते स्वः

शैलद्विविश्वशरदि १३२७ स्वगुरुद्वयेऽपि ॥

यो वाचकोऽधिगतसरिपदः स्वगोत्रि-

सूरेर्जघान किल मत्सरिणाङ्कदाशाः ॥७४॥

स च श्रीधर्मकीर्त्याहः श्रीविद्यानन्दवान्धवः ।

जित्वा मत्सरिणः शक्त्या ७ भविष्याच्चेऽ १३२८

भवद्गणी ॥ ७५ ॥

तपस्क्रियोत्कर्षितसद्गुणश्रिया

प्रकृष्टसौभाग्यरमानिकेतनम् ।

समृद्धयोऽष्टावपि तं युगोत्तमं

समंश्रिता निर्मितकर्मणा इव ॥ ७६ ॥

७ पण्पास्या स्वगुरुस्वर्गादिते वा पाठः ।

अयान्यदा मालवमण्डलावने—

विभूषणे मण्डपदुर्गनामनि ।

पुरे स पृथ्वीघरसाधुमार्हतं

प्राब्रूवुधद्धर्ममुदारधीर्गुरुः ॥ ७७ ॥

त्रिकालवेत्ता भगवान् स पञ्चम—

व्रतेऽपि लक्षा द्रविणस्य मुत्कलाः।

अनाढ्यमप्येतमचीकरत्प्रभुः

प्रपन्नसम्यक्चतुल्लिकव्रतम् ॥ ७८ ॥

स च क्रमान्मालवमण्डलेशितुः

प्रजाभिरर्च्य सचिवत्वमाश्रितः ।

यभूव ऋष्या घनदोषमो हि किं

न ज्ञानिनां भाग्यवताञ्च गोचरे ॥७९॥

मुवं स चैत्यैर्हृदयानि सद्गुणै-

र्मनीपिणां व्याप च कीर्त्तिभिर्दिशः ।

घनैश्च कोशान् प्रशशास च प्रभू—

नपि क्षमाया विदितोरुपङ्गुणः ॥८०॥

स पद्सहस्रयाधिकजीर्णटङ्कान्—

सुतत्रयस्याद्यमुदा व्ययेन ।

श्रीधर्मघोषे स्वगुरौ समेते

ऽन्यदा प्रवेशोत्सवमाततान ॥ ८१ ॥

प्रसेदुपाऽसौ गुरुणाऽर्पितकमः

क्रमाऽवबुद्धविणव्ययास्पदः ।

अचीकरच्चैत्यचतुष्टयाधिका-

शीर्ति स्फुरच्छारदवारिदम्भमाम् ॥ ८२ ॥

अनुचरैस्तैः किल चिन्तनातिगै-

रदारर्घारैश्चरितैरसस्परत् ।

चिराद्यतीतं हरिपेणचक्रिणं

ससम्प्रति चापि कुमारभूपतिम् ॥ ८३ ॥

मौक्तिकश्रीसमायुक्तजिननायकमण्डिताः ।

हारा इव विहारास्ते भान्ति भूमामिनी हृदि ॥ ८४ ॥

कोटाकोटिरिति प्रसिद्धमहिमा शान्तेश्च शत्रुञ्जये

श्रीपृथ्वीधरसंज्ञया सुरगिरौ श्रीमण्डपादौ तथा ।

प्रासादा बहवः परेऽपि नगरग्रामादिषु प्रोक्षता

राजन्ते मुवि तस्य मुक्तिवल्लभाभिः श्रेणिदण्डा इवा ॥ ८५ ॥

अत्र श्रीपृथ्वीधरसाधुकारितप्रासादस्यानसंख्यामू-
नायकजिननामादि वाच्यम्। पूज्यगुरुश्रीसोमविलकसूरिपादै-
कृतं स्तोत्रमवतार्य पठनीयम् ॥

। तच्चेदम् ।

श्रीपृथ्वीधरसाधुना सुविधिना दीनादिपूहानिना
भक्तश्रीजयसिंहभूमिपतिना स्वौचित्यसत्यापिना ।
अर्हन्नक्तिपुषा गुरुक्रमजुषा मिथ्यामनीषामुषा
सच्छीलादिपवित्रितात्मजनुषा प्रायःप्रणश्यद्रुषा ॥८५॥
नैकाः पौषघशालिकाः सुविपुला निर्मापयित्रा सता
मन्त्रस्तोत्रविदीर्णलिङ्गविवृतश्रीपार्श्वपूजायुजा ।
विद्युन्मालिसुपर्वनिर्मितलसद्देवाधिदेवाह्वय
ख्यातज्ञाततनूरुहप्रतिकृतिरपूज्जत्सपर्यासजा ॥८७॥
त्रिःकाले जिनराजपूजनविधिं नित्यं द्विरावदयकं
साधौ धार्मिकमात्रकेऽपि महतीं भक्तिं विरक्तिं भवे ।
तन्वानेन सुपर्वपौषघवता साधर्मिकाणां सदा
वैयावृत्यविधायिना विदधता वात्सल्यमुद्यैर्मुदा ॥८८॥
श्रीमत्संप्रतिपार्थिववरय चरितं श्रीमत्कुमारक्षमा-

पालस्याप्यथ वस्तुपालसचिदार्थादास्य पुण्याम्युषेः ।
 स्मारं स्मारमुदारसंमदसुधासिन्धूर्मिपून्मज्जता
 श्रेयःकाननसेचनरपुरदुरुभ्रावृद् भवाम्भोमुचा ॥८९॥
 सम्यङ्न्यायसमोजितोर्जितधनैः मुग्धानसंस्थापितै-
 र्येय यत्र गिरौ तथा पुरवरे ग्रामेऽथवा यत्र ये ।
 प्रासादानयनप्रसादजनका निर्मापिताः शर्मदा-
 स्तेषु श्रीजिननायकानभिधया सार्द्धं स्तुवे श्रद्धया ॥९०॥

पञ्चभिः कुलकम् ।

श्रीमद्विक्रमतस्त्रयोदशशतेष्वद्देष्वतीतेष्वथो
 विंशत्याभ्यधिकेषु मण्डपगिरौ शत्रुञ्जयभ्रातरि ।
 श्रीमानादिजिनः १ शिवाङ्गजजिनः श्रीउज्जयन्तायिते
 निम्बस्थूरनगे २ च तत्तलभुवि श्रीपार्श्वनाथः ३ श्रिये १ १
 जीयादुज्जयिनीपुरे फणिशिराः श्रीविक्रमाख्ये पुरे
 श्रीमात्सेमिजिनो ५ जिनौ मुकुटिकापुर्या च पार्श्वोदिमौ ७
 मल्लिः शल्यहरोस्तु विन्धनपुरे ८ पार्श्वरतथा ९ शापुरे ९
 नाभेयो वत घाणकीपुरवरे १० शान्तिर्जिनो ९र्यापुरे ११ १२
 श्रीधारानगरेऽथ वर्दनपुरे ९श्रीनेमिनाथः पृथक् १२, १३

अत्र श्रीपृथ्वीधरसाधुकारितप्रासादस्थानसंख्यामू-
नायकजिननामादि वाच्यम् । पूज्यगुरुश्रीसोमविलकमूरिपारै-
कृतं स्तोत्रमवतार्य पठनीयम् ॥

। तद्येदम् ।

श्रीपृथ्वीधरसाधुना सुविधिना दीनादिपूहानिना
भक्तश्रीजयसिंहभूमिपतिना स्वोचितसत्यापिना ।
अहंभक्तिपुत्रा गुरुक्रमजुषा मिथ्यामनीषामुषा
सर्षालादिपवित्रितात्मजनुषा प्रायःप्रणश्यद्रुषा । ८५।
नैकाः पौषघशाळिकाः सुविपुला निर्मापयित्रा सता
मन्त्रस्तोत्रविदीर्णलिङ्गविवृतश्रीपार्श्वपूजायुजा ।
विद्युन्मालिसुपर्वनिर्मितलसद्देवाधिदेयाह्वय
व्यानज्ञानतनूम्हप्रतिकृतिस्फूर्ज्जत्पापयागृजा ॥ ८६ ॥
त्रिःकाले जिनगजपूजनविधिं नित्यं द्विगणश्यकं
साधौ धार्मिकमायकेर्त्वि महतीं भक्तिं विरक्तिं मये ।
तन्वानेन सुपर्वपौषवचना साधर्मिं द्वाशां मदा
वेदावृन्त्यवधारयना विदधता यागव्यमुर्धमुंदा ॥ ८८ ॥
श्रीमन्मन्त्रप्रतिपाद्यवग्य चरित्तिं श्रीमन्मन्त्रप्रभासा-

श्रीनाभेयजिनोऽथ चन्द्रकपुरीस्थाने १४स जीरापुरे १५
 श्रीपार्श्वो जलपद्र १६ दाहडपुरस्थानद्वये १७ संपदम्
 देयाद्वीरजिनश्च हंसलपुरे १८ मान्वातमूलेऽजितः १९
 आदीशो घनमातृकामिघपुरे २० श्रीमङ्गलाख्ये पुरे २१
 तुर्यस्तीर्थकरोऽथ चिक्खलपुरे श्रीपार्श्वनाथः श्रिये २२
 श्रीवीरो जयसिंहसंज्ञितपुरे २३ नेमिस्तु सिंहानके २४
 श्रीवामेयजिनः सलक्षणपुरे २५ पार्श्वस्तथैन्द्रीपुरे २६
 शान्त्यै शान्तिजिनोस्तु ताहणपुरे २७ रो हस्तनाथपुरे २८
 श्रीपार्श्वः करहेटके २९ नलपुरे ३० दुर्गे च नेमीश्वरः ३१
 श्रीवीरोऽथ विहारके ३२ स च पुनः श्रीलम्बकणीपुरे ३३
 खण्डोहे किल कुन्थुनाथ ३४ ऋषभः श्रीचित्रकूटाचले ३५
 ॥ ९५ ॥

आद्यः पर्णविहारनामनि पुरे

-३६-पार्श्वश्च चन्द्रानके ३७-

वङ्कयामादिजिनो ३८थ नीलकपुरे

जीयात् द्वितीयो जिनः ३९।

४० नागपुरे ४०ऽथ मध्यकपुरे

नित्यं त्रिज्जिनपूजनं गुरुनतिः साधर्मिकाम्यर्चनं
 दीनाद्युद्धरणं सुशास्त्रपठनं पर्वस्वथो पौषघः ।
 कृत्यानीति गुरूपदेशवशाः स द्विः प्रतिकान्तिकृत्
 भूपालार्पितमालवावनमहाचिन्तोप्यहो निर्ममे ॥११॥

अनुत्तरोदारसमग्रसद्गुणः

स पङ्क्तिघावदयकतत्परः सदा ।

नृरत्नमर्हद्गुरुभक्तिभाग्मत-

प्रभावकोऽलङ्करणं सुवोऽभवन् ॥ १२ ॥

प्रबोधकोऽथास्य गुरुः सचाऽन्यदा

दुष्टाङ्गनाभिर्वटकान् सकर्मणान् ।

विहारितान् साधुजनैरतत्यजन्

प्रगे शिलाखण्डमयाश्च तेऽभवन् ॥ १३॥

ततोऽभिमन्त्र्यार्पितपट्टकासना-

स्ताः स्तम्भयित्वा दययाऽमुचक्षताः ।

तथैव विद्यापुरकेशगुल्मकृत्

स्त्रियोऽय संघार्थनया मुमोच सः ॥ १४ ॥

श्वचित् पुरे द्यार्निशि शाफिनीनिया

पृथ्वीघरं प्राप्य मुदं दधुस्ते ॥ ६ ॥

कैवल्यदानप्रतिभूजिनोक्त-

समप्रशास्त्रावलिलेखनेन ।

अवीभरत्सप्त स सारकोशान्

सरस्वतीकेलिगृहानिवोच्चैः ॥ ७ ॥

श्रीस्तम्भतीर्थे निवसन् प्रभावको

वेपं स भीमः प्रजिघाय सङ्घराट् ।

पृथ्वीघरस्याप्युचितं समर्चयन्

शीलप्रपत्तौ निखिलान् सधर्मकान् ॥८॥

युतः सुपत्न्या प्रथमिन्यभिल्यया

तथैव साधर्मिकतां विभावयन् ।

द्वात्रिंशवर्षोऽपि भटोजितस्मरः

प्रपद्य शीलं तमयो सपर्ययात् ॥ ९ ॥

प्रियापि साऽस्य प्रथमिन्यभिल्या

ख्याता सतीषु प्रथमाचरेखा ।

कदापि या क्वापि न पुण्यकृत्यै-

रहीयताऽस्माद्गुरुदेवमक्ता ॥ १० ॥

स्तन्त्रैर्मन्त्रैरमात्रैः समजनि विकटैश्चेटकैश्चोत्कटो यः।
आकर्षोद्याटवश्यादिनिरपि न तदा शक्तिभिः कोपि
योगी, कर्माकुर्यात्त्रिलोकीं गिरिमपि चलयेच्छोप-
यद्धारिणं वा ॥ १९ ॥

निपिद्धसाधुस्थितिकोज्जयिन्यां

धर्मूपकैत्वादिविकुर्यणाद्यैः ।

तं भाषयन्तं स्वमुनीन् निवध्य

प्रपीड्य मन्त्रैरमुचत् स नम्रम् ॥ २० ॥

॥ शुभम् । संक्षेपोऽयम् । ध्यासावदानस्त्वेवम् ॥

यत्नाद्देतालमालाविदलनकुशलः तिद्धज्ञोष्ठीङ्गवृन्द-
स्तन्त्रैर्मन्त्रैरमात्रैः समजनि विकटैश्चेटकैश्चोत्कटोऽथा
योगीकोप्युज्जयिन्यां नृपसन्निवसुर्गैः पूजितः सर्वलोकै-
र्नानाशिष्यैः परीतोदधदणिमवशित्वे शताघाञ्च
शर्त्तः ॥ २१ ॥

स्वर्णाद्रिं शिखसा भिनद्धि निखिलानाकर्षयामि ग्रहान्
फुत्कृत्यादिवमुत्क्षिपामि च गिरीन् संशोषयाप्यम्युर्धान्
त्रैलोक्यं स्ववशां करोमि विदधे स्वर्भूमिबोव्यत्ययं

ऽभिमन्त्र्य दीयेत ततोऽमृतेऽन्यदा ।

शुक्रस्तदुत्पाटितपट्टिवीक्षणे

संस्तभ्य वाचा वशिना मुमोच ताः ॥१५॥

श्रीशारदालञ्चवरोनिशैक्या-

प्रभिः स कृत्वा यमकैरलङ्कृताः ।

स्तुतीर्जिनानां शमदज्वरौषधी-

रव्यूषदुर्जरराजमन्त्रिणम् ॥ १६ ॥

सोमेशपत्तनगतः स्मरणानुभावा-

त्सोऽध्यक्षतागमितजीर्णकपर्दिराजम् ।

मिथ्यालतो भवगमी चिरमेप माभू-

रेवं प्रबोध्य विदधे श्रितजैनविम्वम् ॥ १७ ॥

शिष्यार्थनाविहितमन्त्रनुतिप्रभावा-

द्रत्नाकरोप्यकृत मण्युपदां तरङ्गैः ।

स्थानेऽस्य तच्चदतिथेः पुरुषोत्तमस्य

गम्भीरताभिभवनाल्लुठतः पदाग्रे ॥१८॥

। अथच ।

बलाद्वेतालमालाविदलनकुशलः सिद्धशोटीङ्गवृन्द-

गुर्वावन्ती ।

पलाय्य तद्द्रुत मर्षयाम्यहं
सरङ्ककाणामपराधमेककम् ।

भूक्षेपमात्रादपि कम्पितामरो-

ऽन्यथा पतद्भिष्यथ मे रूपानले ॥ २७

जगुर्मुनीन्द्राः प्रभवन्ति दुर्मते

सर्वज्ञपुत्रेषु न ते विभीषिकाः ।

वृगेषु सिंहस्य यथा हि विक्रमः

स्फुरेत्तथा नो शरभार्भकेष्वपि ॥ २८ ॥

न योगिराजन्यकुदर्शनिव्रजैः

समानतां विभ्रति सूनवोऽर्हतः ।

कैरपि ध्वान्तरिपोर्विलुप्यते

न तारकाणामुदितैः किमु प्रभा ॥ २९ ॥

प्रमुः किमद्यापि न नः श्रुतोजयी

गुरुर्भवद्दर्पतमोदिवाकरः ।

यमेव विद्या निखिलाः समं श्रिताः

सरित्पतिं सिन्धुगणा इवाधुना ॥ ३० ॥

गतं गजेन्द्रम्य यथा न जम्बुकै-

देवेन्द्रैःसह लोठयामि पदयोर्व्रह्मेशनारायणान् ॥२२॥
 भोभोदर्शनिनः समस्तिपटुता कस्यापि चेत्तन्मया
 सार्द्धं वादरणं करोत्वभिमतं कृत्वा पणं सोऽधुना ।
 नोचेत्त्यक्तमदा मदीयमखिलाः सेवध्वमंहिद्वयं
 दूरं यात पलाय्य वाऽपि सकलान्नोचेद्विलाम्येष वः २३

इति प्रतिज्ञां प्रवदन्मदात्तदा

जगत्त्रयेऽप्यप्रतिमल्लतां विदन् ॥

वित्रासितान्याखिलदर्शनिव्रजो

नैवाञ्जयिन्यां स ससाह संयतान् ॥२४॥

श्रीधर्मघोषः प्रभुरन्यदाऽगमत्

स तत्र धान्यां विहरन्महर्षियुक् ।

अमुप्य शिष्याश्च स वीक्ष्य वर्त्मनि

क्रुधाक्रुधीर्दष्टरदृष्टदोऽवदत् ॥ २५ ॥

इहागताः किं नु पुरे सिताम्बरा

विहाय मूढा विपुलं धरातलम् ।

मुमूर्षुगोधानुनिपादपाटकं

न वीक्षिनश्चेत्तदहं श्रुनोऽपि न ॥ २६ ॥

पलाय्य तद्गच्छत मर्षयाम्यहं

मग्दृक्काणामपराधमेककम् ।

भ्रूक्षेपमात्रादपि कम्पितामरो-

ऽन्यथा पतद्भिष्यथ मे रुपानले ॥ २७ ॥

जगुर्मुनीन्द्राः प्रभवन्ति दुर्मते

सर्वज्ञपुत्रेषु न ते विभीषिकाः ।

मृगेषु सिंहस्य यथा हि विक्रमः

स्फुरेत्तथा नो शरभार्भकेष्वपि ॥ २८ ॥

न योगिराजन्यकुदर्शनिव्रजैः

समानतां विभ्रति सूनवोऽर्हतः ।

कौरपि ध्वान्तरिपोर्विलुप्यते

न तारकाणामुदितैः किमु प्रभा ॥ २९ ॥

प्रमुः किमद्यापि न नः श्रुतो जयी

गुरुर्भवहर्षतमो दिवाकरः ।

यमेव विद्या निखिलाः समंश्रिताः

सरित्पतिं सिन्धुगणा इवाधुना ॥ ३० ॥

गतं गजेन्द्रम्य यथा न जम्बुकै-

नवा मृगैः शौर्यविज्जिम्भितं हरेः ।

नमःप्लुतिं नो मशकैर्गरुत्मतो

ख्वेर्न खद्योतकरैर्हितां भरम् ॥ ३१ ॥

नगैर्न गाङ्गेयगिरेर्यथोच्चतां

जलाशयैर्नो जलधेरगाधताम् ।

दृमैः प्रभावं न च कल्पशाखिनो

न दुर्गतैः श्रीस्फुरितं च चक्रिणः ॥३२॥

यथा न भूतैर्ललितं सुरेशितु-

र्न तीर्थिकैस्तार्थिकृतोऽर्थदेशनाम् ।

समग्रविद्याविदुरैर्न नो गुरो-

स्तथाऽनुकर्तुं चरितं प्रगल्भ्यते ॥ ३३ ॥

ततो मुधा गर्जसि गर्वपर्वतो

मन्यामहे त्यां न तृणाय दुर्मते ।

अम्महुरोर्मन्त्रसमीरणोद्भुतो

न तूलकल्पः स्थिरतां प्रघाम्यसि ॥३४॥

मृगस्य मिहन्ममगध भानुमा-

नमिर्मृणालस्य तृणस्य चाऽनलः ।

अहेर्गेरुत्मानिव लीलयाऽप्यलं

तवापहर्तुं मदजीवितं गुरुः ३५ ॥

निशम्य योगीति रूपा स लब्धा

जान्वायतश्शूलरदास्यभीष्मम् ।

विधाय रूपं विकृतं जिघत्सु-

रिवाभ्यधावञ्चलयन् भुवं तान् ॥३६॥

मुमुक्षवस्तद्द्रदपातसूचिर्ना

कफोणिमुद्भूर्य पलाय्य च द्रुतम् ।

सकम्पगात्रास्तरलेक्षणा भया-

द्रुं वसत्यां शरणं प्रयोदरे ॥ ३७ ॥

मा भैष्ट मा भैष्ट वुतो तु वो भयं

मयि प्रभौ प्रातरि हे विनैयकाः ।

इतीरिता श्रीगुण्णाय संभ्रमा-

दाशस्य वृत्तं मुनयोऽपि तज्जगुः ॥३८॥

यावच्चदाकर्ष्य करोति रोषतो

भुवं ललाटप्रणयोद्भुतां गुरुः ।

तावत्प्रदोषे विचकार दूरगो-

गुर्वाचली ।

५५

निजगुरुमवदन् पाहिपाहीति शिष्याः॥४१॥
त्रातायं वेस्मि विश्व-

प्रकटमहिमभृद्भैष्ट मा भैष्ट मा भो
आश्वास्यैवं विनेयान्

गुरुरपि विगतक्षोभशङ्कः सदापि ।

यावच्छ्यानावलम्बी जपति

जयकरं सिद्धमन्त्रं स तावत्

सर्पाद्याः क्वापि जग्मुः

प्रमुदितमनसः साधवशाप्यभूवन् ॥४२॥

योगी सोप्युग्रघन्धै-

रविपयिविपयैर्हा त्रियेरे त्रियेरे

शिष्या घट्टाखिलाङ्गः

कुरुतकुरुत भोः कांक्षनाऽऽश्रुपचारान् ।

आस्तावद् यत्नसिद्धा

अपिहि त्रिफलतां भजिरे चेटकायाः

सर्वं मन्त्राभ दैवं

धिगहह किमभूद्दीरियं मे ऽपुनाऽपैः ॥ ४३॥

क्रन्दन्नित्युग्रकष्टः

सकलपुरजनैर्दृश्यमानो विमानो
धावद्भिर्व्याकुलैः स्वै-
र्निखिलपरिजनैश्चापि हाहारवाद्भ्यैः ।

आकृष्टो जैनमन्त्रैः

स्मृतिमपि गमितैश्चेटकाद्यैरशक्य-
स्त्रातुं व्योम्ना समागा

दुरूपदकमलोपान्तमानम्रमौलिः ॥ ४४ ॥

उवाच योगी भगवन् दयानिधे

ऽपराधमेकं मम मर्षयाधुना ।

विमुञ्च मामेप पतामि पादयो-

र्नवो विरुद्धं विदधे ह्यऽतः परम् ॥४५॥

जगुर्जनाश्चापि न घर्त्तुमर्हसि

प्रभो प्रकोपं प्रणते दयास्पदे ।

व्यधादथ स्वक्रमरेणुना गुरुः

शमी स्वभावस्थमिमं लगद्दयः ॥ ४६ ॥

सं शङ्कतः सर्वजनेष्टकर्त्ता

ब्रह्मा त्वमेवाखिलब्रह्मनिष्ठः ।
 त्वमेव सत्यं पुरुषोत्तमोऽसि
 त्वमेव बुद्धः सकलार्थवेदिन् ॥ ४७ ॥
 अबुद्धतत्वस्य मुधाऽभिमानिनो
 ममासि बुद्धः सुचिराज्जगद्गुरुः ।
 त्वदीयपादाऽब्जरजोऽणुनाऽपि चे-
 तुलां लभे तर्हि भजे कृतार्थताम् ॥४८॥
 समप्रविधाविभवात्मकस्य ते
 पुरोऽणवत्येष सुसिद्धिभागपि ।
 विभर्त्ति यस्माच्छुधिमानमुच्चकैः
 पुरः सुमेरोर्निखिलोऽपि भूधरः ॥४९॥
 इति स्वनिन्दामुत्तरः सविस्मयः
 सुभक्तिभाक् सर्वजनस्य पश्यतः ।
 स्तुवन्मुदाऽऽनम्य गुरुं सहानुगै-
 र्जंगाम विद्वान् स्वपदं स योगिराट् ॥५०॥
 अहो जयत्याऽऽर्हतशासनं प्रमु-
 गुरुः स यस्येदृशशक्तिमानयम् ।

ज्ञानज्वरच्छेदमहौषधी न ॥ ५५ ॥

यः स्वर्गमापन्नुरगेषु विश्व

मितेऽ१३५७ वृद्धके विक्रमतः क्षितीन्द्रात् ।

श्रीधर्मघोषः कृतपुष्यपोषः

स रातु सद्दाय विभुः सुखानि ॥ ५६ ॥

तदीयपट्टाम्बरभासनोद्यतः

सोमप्रभः सूरिवरो ४८ बभूव सः ।

यो दीयमानां गुरुणाऽपि न ग्रही-

धारित्रशुभ्यै किल मन्त्रपुस्तिकाम् ॥ ५७ ॥

मोदन्ते कृपणमतयः क्लेशभाजो घनाढ्यैः

गलैर्वादिद्विपमदहरैश्चाप्यधीतैः कियद्भिः ।

साभिर्वा लघिमवशिताकर्षमुष्यर्द्धिभिर्ये

र्वे साम्यामृतरसभुजस्ते ऽनुकम्प्या हि तस्या ॥ ५८ ॥

स्वान् सञ्चरणाश्रया विशदया विश्वोत्तरप्रोष्ठस-

रातुर्वैधरमाविलासनिलयः श्रीचित्रकूटाचले ।

त्वाऽऽशु द्विजराजमण्डलमसौ उत्तप्रभं गोभरैः

र्वर्षमर्जाजनज्जिनमतानन्तप्रकाशोदयम् ॥ ५९ ॥

भक्तेष्वपि ध्रावकपुङ्गवेपु

ममत्वमुत्केवलसंयमार्थी ।

शुद्धाम्बुलाभाम्बुविराधनाभ्यां

सोऽमूमुचत स्वैर्मरुकुङ्कुणेर्याम् ॥ ६४ ॥

यतिजीतकल्पयत्रा-

खिलादिजैनेन्द्रसंस्तुतिप्रमुखा ।

विपुलमतेस्तस्य कृति-

ह्रते हृदयानि विबुधानाम् ॥ ६५ ॥

दिग्विश्वघर्षे १३१० जननं कुपाणि-

विश्वं १३२१ व्रतं प्राप्य रदत्रिचन्द्रे १३३२।

पदप्रतिष्ठां च गुरुर्जगाम

त्रिसप्तविश्वे १३७३ च स देवधाम ॥६६॥

ददात्वसौ मञ्जुलमङ्गलालीं

जगत्पवित्रीकरणाभिधानः ।

श्रुतागु यद्धर्म्यकथास्वपीह

भवेत्सतां साम्यरसानुभूतिः ॥ ६७ ॥

चत्वारस्तस्य गुणेः

श्रीशुद्धिमुन्दरसुविधिप्रविश

शिखाः श्यावोः पदं च सकलविभु ।

आमन्त्र तिनत्रिशामन-

श्रीशोदागय तु श्यावाः ॥ १८ ॥

श्रीमन्निशामो शिवात्मो ऽमन्त्र

संशोदागयं श्यावाः कथाशुद्धिः ।

श्रीशोदागयं शिवात्मो ऽमन्त्र

शिवात्मो ऽमन्त्र शिवात्मो ऽमन्त्र ॥१९॥

श्रीशोदागयं शिवात्मो ऽमन्त्र शिवात्मो ऽमन्त्र ॥

श्रीशोदागयं शिवात्मो ऽमन्त्र शिवात्मो ऽमन्त्र ॥२०॥

श्रीशोदागयं शिवात्मो ऽमन्त्र

श्रीशोदागयं शिवात्मो ऽमन्त्र शिवात्मो ऽमन्त्र ॥

श्रीशोदागयं शिवात्मो ऽमन्त्र

श्रीशोदागयं शिवात्मो ऽमन्त्र ॥ २१ ॥

श्रीशोदागयं शिवात्मो ऽमन्त्र

श्रीशोदागयं शिवात्मो ऽमन्त्र शिवात्मो ऽमन्त्र ॥

श्रीशोदागयं शिवात्मो ऽमन्त्र

श्रीशोदागयं शिवात्मो ऽमन्त्र शिवात्मो ऽमन्त्र ॥ २२ ॥

स याणयाणत्रिकुर्वर्ष १३५५ माघे

जातः पदाभ्यामनुकूलखेटैः ।

नन्दाङ्गविश्वे १३६९ व्रतमाप्यभेजे

वन्द्यश्वविश्वे १३७३ऽपि पदप्रतिष्ठाम् ॥७३॥

सुरीन्द्रसोमप्रभपट्टभास्करो

शालोप्यसौ प्राप्तपदप्रभोदयः ।

क्षमाभृतां मौलिनिघृष्टपादभृत्

विदिघुते स्फारयशः प्रतापवान् ॥ ७४ ॥

अयं निजैः सुरिगुणैरनुचरैः

सुरिर्न कैरप्युपमामशिथ्रियत् ।

येनोपमीयेत सरोऽम्बुराशिना

न चाम्बुराशिः सरसाम्बुक्रुद्धिभिः ॥७५॥

अल्पायुष्मात्सुरिप्रितयस्यैकोप्यसावपाद्गच्छम् ।

रक्षत्येकोऽपि वनं सिंहो न तु लक्षशोऽपि मृगाः ॥

न कैर्गजः सङ्घपतिः प्रशस्यते

स जङ्घुरालाव्यवहारिमण्डनः ।

यष्टङ्गमाद्धीयुतयामल २५००० व्यया-

दचीकरत्तत्पदमद्भुतोत्सवैः ॥ ७७ ॥

क्षोणीभूषणजङ्घरालनगरालङ्कारवीरालये
 प्राप्ताचार्यपदस्य तस्य सुमहोभाग्यस्य दृष्ट्याप्यहो ।
 भूतप्रेतकशाकिनीच्छलरिपूञ्चाटस्फुरत्कर्मणा-
 घृत्योपद्रवमण्डलानि निखिलान्याशु प्रणेशुर्नृणाम् ३८
 नो दुष्टाः पशवः स्वभावरिपवः प्राचोभुशुर्नोखला-
 स्तस्योत्कृष्टयशःप्रतापसुगुणा व्यापुश्च सर्वादिशः ।
 तच्चभिर्जितका इथापरमहासूरीश्वराणां च ते
 दूरं क्वापि पलायिता युवुधिरे कैभिश्चथा नो पुनः ७९ ॥
 पदूत्कीपरितर्ककर्मशमतिप्रोत्सर्पिदपोत्कर-
 स्फूर्ज्जदुर्दमवादिसंमदमदापस्मारविस्मारके ।
 प्तमिद्वयति प्रमो जिनमतं तदद्वेषिणः कथाप्यगु-
 शिष्ठोत्माहमतिप्रभावरुचयः कष्टं जिजीयुःपरमाः ८० ॥
 विभल्यापिनि तस्य विश्रुतयज्ञःपद्माकरे, सर्वतः
 कम्पाङ्गोत्पन्नदम्बुशीकस्तुल्यास्तदोद्दुमात्यानिगम् ।
 नीयाम्नोत्तनि तावदभ्यान्तलं श्रेष्ठ्याष्टकायादलं
 मयांचन्द्रममो मगलानुत्तनादोत्तमभागोहनः ८१ ॥

तस्याम्बिलश्वेतपटापिपत्य

शक्नोति कः श्वेतपटान् प्रमातुम् ।

एवमेव यशःश्वेतपटो यदस्य

दिग्गङ्गनाम्नाऽऽवरणं विषत्ते ॥ ८२ ॥

किं घटुना ।

प्वन्ता यादिमदा हतः कलिमलो मिष्यात्वमुप्रं तम-
शिल्लं मण्डलमण्डलप्रश्मरं प्राप्तं नृपेभ्योऽर्चनम् ।

कलमा शासनभा युगोत्तमगुणैराऽऽप्ता तुला गौतमी-
त्युपलब्धिगुणप्रभावचरितैः सूरिः समोऽन्योऽस्य न ८३

वृत्क्षेत्रसमाससप्ततिशतस्थानादिशास्त्रैर्नवैः

पात्रैराऽऽगमशरिधेरतिगुरोः पूर्णैः स्वर्धीमाहितात् ।

उद्धृत्यार्थमुधारसान् सुमनसः संसारतापापहान्

सोऽर्पाप्यत् पुरुषोत्तमः स्वतिशयप्रौढिश्रिया संश्रितः ८४

शिष्यांस्त्रीन् समतास्थपत्तिजपदे प्राज्ञान् स तेष्यादिमः

प्यातः श्रीगुरुचन्द्रशेखर इति श्रीवैद्यवारां निधिः ।

प्राणोन्नोत् किल चन्द्रशेखरमहो नाम्नाऽपि पारस्पर्द्धतं

यो ऽसोटा सुवने स्वकीर्त्तिपटलेर्निर्माय शौकल्याह-

यम् ॥ ८५ ॥

अभिमन्त्रितरजसा ऽपि हि

गृहहरिकादुर्द्धरश्च मृगराजः ।

दूरं नेशुर्यस्मात्

सपरिकारान्महिमवारिनिधेः ॥ ८६ ॥

न धीरं गोक्षीरं न मधु मधुरं किं तु विधुरं

मनः साक्षाद्वाक्षा न हरति सुधा साऽपि हि मुषा ।

न सान्द्रा वा चान्द्रा न च मरुचयः साधुशुचयः

श्रुताचेचद्वाणी भवरिपुकृपाणी नवरसा ॥ ८७ ॥

वासिकमोज्यकथानकशत्रुअयरेवतस्तुतिप्रमुखा ।

चित्राकृतिर्यदीया फविकुलमोदप्रदा जयति ॥ ८८ ॥

आन्यथवक्षीन्दुमिताब्दजातः १३७३

शरेभविशे १३८५ यमितामवाप्य ।

द्विनन्दविशे १३९२ च पदप्रतिष्ठां

त्रिदोमनुन्वा १४२३ ऽऽप च यः गुरोकः ॥ ८९ ॥

शिष्याध्यापनकौशलं निपुणता सा सावैरेवे गिरा

माशुर्य प्रशानादयो जनश्रितं शारिषमरकुशयम् ।

विश्याप्यायद्वेशनानिगुणमा नैवं परो विश्रुते-

र्यस्याभूत् सदृशो गुणैर्न स गुरुः सङ्घाय देयात्सुखम् ९०

श्रीसोमतिलकसूरि -

स्तस्य गुरुस्तदनुचैकवर्षेण ।

जिनमुवने १४२४ स्वर्गमित-

स्तनोतु सङ्घाय कल्याणम् ॥ ९१ ॥

तस्य स्वर्गतिसमये

सुरकृतखोद्योतनादिमहिमानम् ।

वीक्ष्य जनाः प्रोचु-

रहो विमानमागाद्गुरोस्य ॥ ९२ ॥

पात्रावतीर्णदेवी

जगौ सुरेभ्यः श्रुतं मया मेरौ ।

सौधमेन्द्रसमाना

जज्ञुरिमे श्रितपाचार्याः ॥ ९३ ॥

शिष्यो द्वितीयस्त्वभवत्तदीयः

श्रीमान् जयानन्दगुरुः स योऽभूत्

कलिद्विपः क्लृप्तजयाद्विधाया-

नन्दं सतां सार्धकनामधेयः ॥ ९४

जातोऽन्तरिक्षद्विपविश्वत्सरे १३८०

द्विनन्दवह्नीन्दुपु१३९२ यो ऽभवद्ब्रती ।

स्नेहान्निपेधप्रवणे ऽग्रजन्मनि

प्रयोधिते देवतया प्रभावकः ॥ ९५ ॥

पदं त्रितः सोचरसूरिरध्वो-

र्मनुष्य १४२० मेयातिशयत्रियां निधिः ।

चकार रम्यं शकटालजन्मनो

वृत्तं गमी चां कुयुगाब्धिगोपु१४४१ यः १२५

यदेशनादीवलिनीनिलीनाः

श्रीःशन् द्विजोषा अपि कन्कपङ्कम् ।

तदेकलीना जनचित्तमीना-

स्तथा पंगेयद्रकवृत्तिमीनिम् ॥ ९७ ॥

यदीयविद्याविमयादकोविर्द्व

शोपंग्ग मर्व प्रतिभानि निष्टपम् ।

दद्याति यद्दुर्विचिता विधिं पुगे

महेन्द्रभूतेः मनगपरं जगत् ॥ ९८ ॥

युगोत्सवामो जगद्भूते गुणै-

र्यो भारतीभारतसंयमश्रियोः ।

आधारभूतः समभूत् प्रभावभू-

स्तनोवु सङ्घस्य स सातसन्ततिम् ॥१९॥

श्रीदेवमुन्दरयुगोत्तमसूरिराजाः ५०

शिष्या जगत्त्रयदशो जयिनस्तृतीयाः ।

यैर्भास्वरैः स गणराट् पुरुषोत्तमोऽपि

भूत्येशतामभूत् सोमललामसूरिः ॥ ३००॥

पप्नवाम्निविधुवत्सर १३९६ जाताः

प्राव्रजन् जलधिखाब्धिमर्हीषु १४०० ।

ये महेश्वरपुरे नखरत्ने १४२०

पत्नेन च पदसम्पदमापुः ॥ १ ॥

येषां जगद्विस्मयमोदकारिणं

गजद्विक्लब्धो विदधे पदोत्सयम् ।

सौवर्णिकः सङ्घपतिर्नृपप्रभः

सिंहोऽर्हतो शानमहं नु घासवः ॥ २ ॥

अथ तेषामश्रुतैतिष्यप्रकटनं किञ्चित्कमात् ॥

घाल्ये ऽपि येषां किलमश्रिकाजुषां

सुलक्षणैः लक्षणवेदिनः पदौ ।

समीक्ष्य केचिद्विबुधा जगुः परां

चिरं भवित्रीं महनीयताम्मुवः ॥ ३ ॥

कोटीनाराहपुरे गणभृच्छ्रीसोमतिलकसूरिणाम् ।

गणभारोद्धरणपट्टं पात्रं जिज्ञासमानानाम् ॥ ४ ॥

सुध्यानलीनमनसां

विशदगुणैर्भाविनो युगवराभाः ।

क्षुल्लले ऽपि च कथिता

येऽम्बिकयानन्तभाग्ययुजः ॥ ५ ॥

॥ युग्मम् ॥

अभूत् त्रिशत्या वरयोगिनां वृत्तोऽ

न्यदोदयीपाभिषययोगिनायकः ।

कृतस्थितिः पत्तनगुङ्गडीसरं-

स्यनेकमन्त्रादिसमृद्धिमन्दिरम् ॥ ६ ॥

हरन् गरान् स्यावरजङ्गमानयं

जलानलव्यालहरीभमीहरः ।

अनागतातीतविदद्मुतास्पदं

नृपेभ्यमन्व्याद्यखिलप्रजाचितः ॥ ७ ॥

निरीक्ष्य दूरादपि यानरियूतो
मुदाशु दण्डवतकृत् सहानुगैः ।

अवन्दत व्यञ्जितभक्तिडम्बरः

प्रजासमक्षं बहुधास्तुवनगुरून् ॥ ८ ॥

सङ्घाधिपनरियाद्यैः

पृष्टो नमनादिहेतुमाख्यश्च ।

गुरुरादिदेश दिव्य-

ज्ञानर्द्धिः कणयरीपामाम् ॥ ९ ॥

पद्माख्यदण्डपरिकर-

चिह्नैरुपलक्ष्यसुरयो बन्धाः ।

भवता युगप्रधानाः

शिवदा इत्यादि तद्वनमम् ॥ १० ॥

धाराभिघश्रावकपुङ्गवेन

पक्षोपवासेर्वशितः सुपर्वा ।

प्रपृच्छथ सीमन्धरसार्वमाख्यत्

त्रिभिर्भवेर्मुक्तिपदं हि येषाम् ॥ ११ ॥

सारङ्गमन्त्री वटपद्रवासभाक्

द्विपन् जिनोक्तीरपि पूर्वजक्रमांत ।

निवृध्य देवस्य गिरा युगोत्तमा-

नभिग्रहात् सिद्धपुरे ऽभिगम्ययान् ॥१२॥

वेदादिशास्त्रैः कृतनैकनोदनः

सप्रत्ययैर्यद्वचनामृतैर्मुदा ।

विधूय मिथ्यात्वगरं नतिरलुतीः

एजन् प्रबुद्धो जिनधर्ममग्रहीत् ॥१३॥

महाधनः श्राद्धवरः प्रभावकः

ॐमुदर्शनायुवतभृत्सुशास्त्रवित् ।

दिने धनुष्प्राप्तुकद्रव्यमयोजन-

व्रतोऽस्ति नानाद्मुनपुष्यकर्मठः ॥ १४ ॥

गुणद्विमंवादिमुपर्वभाषिनै-

रधीति तेऽप्येव युगप्रधाननाम् ।

निश्चित्य युक्तं गुरुधीनिवेशनं-

शिवाय विज्ञैरधुना प्ररूप्यते ॥ १५ ॥

* सध्यात्तनेऽप्येऽमृतो जनि शीघ्रानिलानि वातः ।

देवानां खलु सुन्दरो गुरुरभिमामरघाय नव्यां तनुं
 दृष्ट्वा शासनमर्दितं कुकालिना तधिन्तकेन्द्रार्थितः ।
 अर्हद्भक्ततयात्र तत्सुखयितुं गच्छे ऽयतीर्णस्तपा
 संज्ञे ततश्चिल्लदेयसुन्दरगुरुरप्याह्वापि तेऽप्यित्यसौ ॥१६॥

विधामरो ऽसंख्यमुनीन्द्रवृन्दै-

निर्पीयमानोऽपि हि वर्द्धमानः ।

कथं तुल्यं यानु पयोधिनैषां

निःशेषमेकोऽपि पपौ मुनिर्यम् ॥ १७ ॥

तेषां त्रैवैदयपायोधेरुर्म्युद्भासितशीकरान् ।

पिबन्ति गुरुशुक्रज्ञास्तवकिल्लैतेऽपि पण्डिताः ॥१८॥

सर्वतः प्रसरमाञ्जि यशांसि

क्षरिनीरनिघयन्ति यमिनाम् ।

तानि तत्र परसुरिततीनां

शीकरावलिनिवाथ विभान्ति ॥ १९ ॥

तेषां परेषामथ सुरिराजां

चिकीर्षिता विश्वकृता यशांसि ।

उन्मानवीजानि विचिकिरे प्राक्

पूर्णन्दुविम्बं किल तारकाश्च ॥ २० ॥

उत्कल्लोलैर्द्विरदरदनच्छेदकुन्दावदातैः
शुक्लाद्वैतं त्रिजगति गमिते तैर्यशोभिः प्रपूर्य ।
अन्येषां चेद्वरिवृतति तदा तल्लवानैव लम्बाः
सत्ता यस्माद्विरमति सरितां सिन्धुना सङ्गतानाम् ॥ २१ ॥

को वेदयिष्यत्तुलना मतीतान्
श्रीगौतमादीन् गणिनो व्यतीतान् ।
युगोत्तमास्ते यदि नाभविष्यन्
निदर्शयन्तः स्वगुणश्रिया तान् ॥ २२ ॥

वीरेण ये शासनधारका महा-
चार्याः स्वनिर्वाणपदादनुदिताः ।
एते स्वगम्याः खलु ते गुणोच्चयै-
राज्ञैतदीयैव शिवाय तत्कृता ॥ २३ ॥

नालं यस्या हिनेता
हृगगेरिरमलः कर्णिकाग्रन्धयन्धु-
माद्यदिगृदन्तिदन्ता-
दलतातिरतुल्या पूर्णचन्द्रश्च कोशः ।

ज्योत्स्नापूरः परागः

सितकरकिरणाः केसरालीव भाति

स्फूर्तिं तत्तद्यशोऽब्जं

त्रिसुवनसरसि ज्योमभृङ्गानुपाङ्गि ॥ २४ ॥

न विद्यया नैव तपोभिराग्निमै-

र्नवा महिम्ना न च भाग्यसम्पदा ।

गुणर्द्धिभिर्वाप्यधिकः समोऽथवा

न कोऽपि तेषामधुनेह वीक्ष्यते ॥ २५ ॥

तदीयपट्टे गुरवो जयन्ति ये

ये चापुरिन्द्रातिथितां विधेर्वशात् ।

तन्नामसङ्कीर्चनपुण्यवारिभि-

र्गिरं पवित्रां विदधे ऽधुना मुदा ॥ २६ ॥

श्रीज्ञानसागरगुरुप्रभवो ५१ चमूख-

राद्या यदीक्षकबुधा इति चिन्तयन्ति ।

मुक्तोऽपि गौतमगुरुः समवातरत्स्वं

वीक्ष्यान्वयं सुगतवत्किलदुःस्थमेपः ॥२७॥

अन्तः साम्यसुधाहृदप्रसृमराः किं प्रोच्चवीचीचया

हेलापीतजिनागमाम्युधिसुवः प्रोद्धारमालाः किमु ।
 किं वा वक्तुमुघाद्युतेर्द्युतिभराः पीयूषदिग्धाः सता-
 मेवं स्मोदयते विकल्पनिकरो यद्देशनामीर्ष्वहो ॥२८॥

संमील्याखिलसाम्यकाम्यकणकान्

विश्वस्य किं योगिनां

सारान् कांश्चन् वा निचित्य जगतां

पीयूषवीचीकणान् ।

सर्वद्वीपसुधांशुमण्डलमिलत्

सौम्यत्वलक्ष्मीलवान्

किं वादाय विनिर्मिते यमिति यन्-

मूर्त्तिर्बुधैर्स्तर्किता ॥ २९ ॥

शरणं समसूरिसम्पदां हरणं

कल्मषसंहतेस्सताम् ।

वरणं खलु निर्वृतिश्रियां

न मुदे कस्य यदीयदर्शनम् ॥ ३० ॥

असमा जगति श्रुतश्रियो

न पथे संयमशुद्धता गिराम् ।

समतीतानुला ष मीम्वते-

त्वभयंते जगदुचरा गुणेः ॥ ११ ॥

किं मुचि नयमः श्रितो र्वपतिः मिद्वान्ततत्यश्रियां
 कोशाः किं गुणमगपदामिनि मुचां षन्द्रपुतां किं निधिः।
 जीवातुः फलिदिदिषा प्रतिहस्तः श्रीजिनधर्मस्य किं
 दुर्गः किं भवभीतजन्तुनियद्वरेत्यृहिताम्ने शुधेः॥१२॥
 न ग्रामे न पुत्रे तनां नन मुनीं तेषां मनो षन्पभाक्
 शप्यात्तापधपानवादिनितरां तैः शुष्टमेवादतम् ।
 धानुर्धपरमाद्यपरि भुवनोत्कृष्टा न र्वितन्मदः
 तत्त्वं तेन यदाम्यहो जिनमतस्याऽमृषमास्ते ऽभवन् ३३

धन्यो धनः सहपतिः पदोस्तवान्

श्रीस्तम्भस्तीर्थे विविधादमुतप्रथम् ।

तेषां महोस्तम्भनकेशापार्श्व-

र्वित्ये महाराजयलादधीकरत् ॥ १४ ॥

ते लेभिरे जन्ममनुप्रमाऽप्यदशतेपु

यातेष्वधिकेषु घाणैः १४०५ ह्येन्दुभिः १४१७

संयममिन्दुवेदैः १४४१ पदं

खतकैल्लिदिवं १४६० च तुर्यम् ॥ ३५ ॥

स्वमायुरन्ते स्वयमाकलय्य ते

मिषिष्यभक्तं बहुसङ्घसाक्षिकम् ।

संवर्मितां साम्यसुधारसोर्मिभि-

र्ययोगिमुद्रां विशदां दधुस्तदा ॥ ३६ ॥

यच्छ्वासकासौ च कफान्वितौ द्रुतं

व्यनेशतां कोटिगयोगविद्रुतौ ।

तेषां हि गम्या तदनुत्तरागतिः

संवादमात्रं त्रिदशोक्तयः पुनः ॥ ३७ ॥

ताश्रेमाः ।

स्वस्तरपक्षत्राद्यो

मन्त्रिचरो गोबलः सकलरात्रिम् ।

अनदानसिद्धौ भक्त्या

गुरुकपूरादिभोगकरः ॥ ३८ ॥

इयन्निद्रामाप्या-

पश्यत्यग्ने मुदिव्यरूपधाम् ।

तानिनि वदतगुर्यं

पद्मेभ्यः शम्भुसमविभवाः ॥ १९ ॥

॥ युग्मम् ॥

श्रीगुणरजगुह्यं ये

स्वप्ने स्वप्नराजस्वपिणौ दृष्टाः ।

शिष्टाशिष्टविशेषा-

दुपलम्भं लम्भयामासुः ॥ ४० ॥

नैमित्तिको ऽपि धीरो

पश्यत्युत्तरिन्द्रसमविभवात् ।

तदनुचरगतिलाभाद्

युगोत्तमांस्तान् विनिश्चिनुमः ॥ ४१ ॥

तेषां निर्वृत्तैर्भुवमुत्तमैर्गुणैः

सताम्प्रपूर्णानि मनारयहो तथा

यथात्र केषामपि तेषु ते ऽधुनाऽ

वकाश मायात्पणुस्वपिणोऽपि न ॥ ४२ ॥

तेषां गुणानामचिरस्य चायुषः

प्रमोदस्वेदाश्रुभरः स्मृतेर्मम ।

यः स्यात्समं सैपनिदानभेदतः

कार्ये भिदैकान्तमतं निरस्यति ॥ ४३

विधेर्जराविह्वताखलायितं

कलेर्मुबोभाग्यविपर्ययोऽथवा ।

पूतीशुभूषा त्रिदिवस्य वामज-

न्निदानतामत्र चिरं तदस्थितौ ॥ ४४

श्रीसोममुन्दरगुरुप्रमुखास्तदीयं

त्रैवैद्यसागरमगाधमिहावगाह्य ।

प्राप्योत्तरार्थमणिराशिमनर्च्यलक्ष्मी-

लीलापदं प्रदधते पुरुषोत्तमत्वम् ॥ ४५ ॥

न स्थैर्यं मुमनः पथे प्रविदधन्नैवापि वर्णोज्वलः

प्रोचन्नापलउल्लसज्जडतया यो निम्नगोह्लासकृत् ।

यद्गर्जत्यपि मादृशो जलद्वत्सोर्यैः पदं संध्रितः

तत्त्रैवैद्यमहाविषशीकरकणादानस्य तज्जृम्भितम् ॥ ४६ ॥

सारस्वते प्रवाहे

तेषां शोषंगने ऽधुना कालात् ।

शिष्यैरुपक्रियन्ते

विद्याम्भः कूपकैलौकाः ॥ ४७ ॥

चञ्चज्ज्ञानादिसम्पत्पदवीं भजन्ते ॥५२॥

मेदपाटपतिलक्षभूमि-

मृद्रदयदेवकुलपाटके पुरे ।

मेघर्वासलसकेहूहेमसञ्जी-

मनिम्वकटुकाद्युपासकैः ॥ ५३ ॥

श्रीतपागुरुगुरुत्वबुद्धिभिः

कारितं तदुपदेशसंश्रुतेः ।

तैः प्रतिष्ठितमथाऽऽदिमार्हतो

मन्दिरं हरनगोपमं श्रिया ॥ ५४ ॥

॥ युग्मम् ॥

कान्ता या गणिसंपदो गणभृतस्तत्पूर्वजस्या ऽभयं-

स्तस्मिन् सिद्धिमिते सतीव्रतजुषो यानो कमप्यस्पृशन्

ता योगातिजरा यलाज्जगृहिरे तैः कीर्तिकन्याश्चतव

संयोगे जनितास्तथापि धरितं तेषामहो श्लाघ्यते ५५

किञ्चिच्छान्तमपि प्रमाणपठनैर्जाड्यं पुरावादिना

भैषज्यैरिव लब्धऽलर्कविषयद्वादे पुनः प्रास्फुरत् ।

नव्याप्येध्विव तेषु दुर्द्धरतरस्याद्वादगर्जाण्यं

वर्षत्स्वाप्तमहोन्नतिष्वनुपमोपन्यासपूरामृतम् ॥५६॥

पीत्वा विनाशिताम्भोधिं पीताब्धि कः प्रशंसति ।

पीतस्याब्धेर्न यस्याऽस्थादुदरे विन्दुरप्यहो ॥ ५७ ॥

चन्द्रशेखरसूरीणां ज्ञानाब्धिस्तैस्त्वशेषतः ।

पीत्वा हृदि घृतः सर्वः स्वादुर्दत्तो ऽप्यवर्द्धत ॥५८॥

॥ युग्मम् ॥

स्त्रीपुंसाद्याकृतिभिरुदिते बाह्यरूपैरविद्या-

शक्त्या भातैस्तदपगमतश्चिन्मयैकात्मलीनम् ।

सत्तामात्रं न यदुपगतं तत्त्वतोऽसिन् विवर्त्ते

चित्तं तेषां तदपि विषयग्रामवद्धं कथं स्यात् ॥५९॥

साम्यारामे स्थिरतरलयात्सर्वदोन्मीलदेका-

नन्दास्वादेऽपहृतसकलोपाधिजव्याकुलत्वे ।

शान्त्याश्लेषप्रणयिनि यदात्मन्युदेतीह सौख्यं

रम्भामोगोद्भवमिव हरिस्तत्तद्वान्वभूवन् ॥ ६० ॥

मूलग्रन्थचतुर्दिक्षुशासनौकार्यदीपिकाः ।

दीपिका इव राजन्ते तत्प्रणीताऽवचूर्णयः ॥६१॥

तत्कृतिवेल्ल जल्पति पीतत्रैवैद्यार्दिगाम्भीर्यम् ।

मृगुपुरवोधातीर्यस्तोत्रमुखा विहितचित्तमुखा ॥६२॥

ते सत्पदोन्नतिभृतः मुगभीरयोपाः

निर्वापिताखिलजनाऽधनिदावतापाः ।

प्राप्ता घनागमरमाममृतं ददाना

योस्या भवन्तु मुवि मङ्गलवह्निपुष्पैः ॥६३॥

सूरीश्वराः श्रीकुलमण्डनाह्वा-

स्तेषां त्रिनेया अमवन् द्वितीयाः ।

भाग्यं यदीयं पुनरद्वितीयं

ख्यातं यशश्च त्रितयेऽपि लोके ॥ ६४ ॥

संविचिरेव सततं हृदि वावसीति

नो ऽसंबृतिस्तु लभते ऽपि पदप्रवेशम् ।

क्रुद्धेति साऽऽप्य परवादिततीर्विरुद्धा-

स्तेषां जघान किल जल्पजकेलिशर्म ॥६५॥

तदीयचातुर्यरमावलोककैः

सम्भाव्यते ऽपीन्द्रगुरोः स्म मूर्खिमा ।

शेथ्रीयते गोप्पदतां यतः सरो

महाम्युराशेः पुरतो ऽपि मानसम् ॥ ६६ ॥

उमावेतौ गुरु यातौ नेत्रे तु चरणश्रियः ।
स्खलयेषा ततः सम्प्रत्यतिचारैः समेष्वपि ॥७३॥

तेषां च सूरिगुणरत्नसमन्वितानां
श्रीस्तम्मतीर्थनगरालिगसद्वसत्याम् ।
सौवर्णिको लपमसिंह इति प्रसिद्ध-
श्वके पद्मेत्सवततीर्वरसङ्घनेता ॥ ७४ ॥

गुरूत्तमाः श्रीकुलमण्डनास्ते
प्रख्याततेजः प्रचयप्रभावाः ।
जगत्पवित्रीकरणाभिधाना-

स्तन्वन्तु मङ्गल्यसुखानि सङ्घे ॥ ७५ ॥
देवमुन्दरगुरुक्रमपद्मोपास्ति-
विस्तृतसमस्तगुणा ये ।

तद्विनेयवृषमा विजयन्ते
कीर्चयामि ततकीर्चिततीस्तान् ॥७६॥

आद्या जयन्ति गुणरत्नमुनीन्द्रचन्द्राः
सूरीधराः सुगुणरत्नविभूषणैर्यैः ।
सो काप्यथापि सुमगत्वरमा यथा तान्

तदासतत्कणाः शिष्याः यद्वशीकुर्वते जगत् ॥८२॥
 सर्वव्याकरणावदातहृदयाः साहित्यसत्यासर्वो
 गम्भीरागमदुग्धसिन्धुलहरीपानैकपीताब्धयः ।
 ज्यायोज्योतिपनिस्तुषाः प्रदधतस्तर्केषु चाचार्यकं
 वादे तेऽत्र जयन्त्यशेषविदुषां स्रैवैद्यदर्पोम्मलान् ॥८३॥
 उत्कल्लोलं दिशि दिशि बुधाः कर्णपात्रैः पिबन्तः
 स्फीतं गीतं सुकृतिततिभिस्तद्यशःक्षीरपूरम् ।
 तेषां शुद्धां चरणकमलां विभ्रतां श्रीगुरूणां
 सृष्ट्या स्रष्टा जगदुपकृतं मन्वते सांप्रतं वै ॥८४॥
 परमेष्ठिमन्त्रतत्त्वाम्नायस्मरणेन दैवतादेशैः ।
 पारत्रिकैहिकीस्ते प्रायो जानन्ति कार्यगतीः ॥८५॥

स्वदर्शने वा परदर्शनेषु वा

ग्रन्थः स विद्यासु चतुर्दशस्वऽपि ।

समीक्ष्यते नैव सुदुर्गमेऽप्यहो

यत्र प्रगल्भा न तदीयशेमुखी ॥८६॥

या ज्ञानाद्युद्यमप्रौढिर्या च नित्याऽप्रमादिता ।

या चैषा स्मरणाशक्तिः साऽन्यत्र श्रूयते ऽपि न ॥८७॥

चक्रुष्टीकाशलाकां ते षट्दर्शनसमुच्चये ।

ज्ञाननेत्राञ्जनायेव सतां तत्त्वार्थदर्शिनीम् ॥८८॥

उद्धृत्य ये व्याकराणाम्बुराशितो

विलोड्य बुद्धिप्रसरामराद्रिणा ।

शुद्धक्रियारत्नसमुच्चयं सता-

माश्चर्यभूतं विबुधालये ददुः ॥ ८९ ॥

लोकोत्तरां सच्चरणश्रियं मुदा

सदाभजन्तश्च सरस्वतीं प्रियाम् ।

दुष्कर्मदैत्यव्यथका जयन्तु ते

गुरुप्रवेकाः पुरुषोत्तमाश्विरम् ॥ ९० ॥

॥ युग्मम् ॥

विभ्रतेऽथ नवतां जयिनः श्री-

सोमसुन्दरगुरुक्रमपद्माः ५१ ।

संस्मृता अपि विदध्युरनन्तं

शीतिमानमघतापहृतेर्ये ॥ ९१ ॥

सरस्वतीमाऽऽगमवार्द्धिसङ्गता-

मवाप्य येषां सुरसोर्निवर्णिताम् ।

पुपूषया स्वस्य तु सन्मनोगण-

स्यज्जेन्न तीर्थं प्रियमेलकं विदन् ॥९२॥

न नाममात्रादपि तु स्फुरत्प्रभै-

शुणप्रभावेर्नरसिंह एव सः ।

महोत्सवैर्यः कलिदैत्यहिंसनात्

क्षमाभृतो ऽमून् सुपदे १४५० न्यवीविशत् ॥९३॥

तान् दूत्येवात्मकीर्त्या

विशदसुभगताख्यापनादुत्सुकत्वं

दत्त्वा नीता भजन्ते

सकलसुमनसां यन्मनोवृत्तिनार्यः ।

लब्ध्यागस्तद्गुरूणां

निजनुतिसमयावाङ्मुखलायलोकाः

क्रुद्धाः प्रोद्यद्गुणौघा

निगदितुमिव तत्कर्णपङ्क्तौ विदन्ति ॥९४॥

सौभाग्यतस्ते ऽभ्यधिका हरेः पितु-

र्वेताञ्जयविद्याघरसेव्यताजुषः ।

भजन्ति यामा न परं क्षमाभृतां

ध्यादन्नि ध्यान् सुमनो इवन् इति ॥१५॥

मैः वाचयमाने जिनात्माननेऽनुना

वेद्या विद्यार्तु सुमनःज्ञा प्यथाय ।

इवार्त्तितं पद्यमं विद्यमत्ता

एताभिर्मन्त्रं तथैतैर्नं एव ॥ १६ ॥

शातप्य देशानदि वा दृशाप

धाणी वंशेषु निरगंतः सा ।

दुतादाहर्षेर्विदिदिदपायै-

र्षा श्रीहरेः सानुपरी इभावात् ॥१७॥

वि. सोदाहृदिविद्यैर्गिर्गुर् उक्तजगद्धीवातशोऽनुः सुधा-

धातः श्यागमदुग्धवातिभिभावाः स्वतागलहर्षः विन्नु ।

वि वा शातनात्तापभावनश्या दीभाः मदीपथियः

मर्षेणान्निभिदः मतामिति मति सदेशनास्तान्वते ॥१८॥

स एव धर्तुं जिनाशासनं पतत्

तदुन्यमापद्भुमरेऽधुनेशते ।

मुगान्तवातोद्धृतवादिविष्यदुता

महावगदाज्ञपरो दधाति गाम् ॥ १९ ॥

क्षमापराइत्यपि साहसिक्याव

समारतो जेज्यति ते प्रवादान् ।

दन्दखते वा शिशिरेति बुद्ध्या-

प्यालिङ्गिताञ्जानि न किं हिमानी॥४००॥

उपतदमपि संश्रिते विनेये

विलसति वाग् सुमनोमनोऽहर्षी ।

गुणवति रमणे तदाश्रिते वा

भवति गतिः किल योषिता समाना ॥१॥

प्रभवति महिमा यथा नदीयो

जगति न कस्य च नापरम्य तद्धत् ।

प्रगरति तरणे मगोचिचक्र

वियति यथा न तयाहि तास्कागाम् ॥२॥

नित्यं विशुद्धिगच्छताः सदगण्डशृणाः

शालोदयाः स्मरहृत्तो ऽनकृद्गमद्गाः ।

घान्गुःशला विदुग्गन्नि तयमन्थाणि

श्रीगोममुन्दरदया श्रियता अज्ञो मे ॥ ३ ॥

मे ईशितमानमकुट दधने भवग्ना-

पः कात्वारकचन्द्रायशृष्याः ।

सन्दर्शितामृगाया निजगोविन्दार्नेः

श्रीसाममुन्दरतया प्रथिताः शुभुत्तम् ॥ ४ ॥

मान्तागोचरमाचर्यत्वातिधान्त्युत्पत्तापोषु षः

गौल्येष्टामृगाशृणिकाशमि न के साम्यन्ति येतो मृगाः

येलत्यात्मयने लयी न परमानन्दादिदृष्याङ्ग-

स्यादी साम्यसुधाहृदे श्रयनशुचुष्यंलदीयः ७ पुनः ॥ ५ ॥

जितद्राक्षाज्यान्त्यायचनल्लितं साम्यफलितं

शुभुत्तर्चिर्मुर्चिल्यपिमकलादोपविकला ।

अहो येषां पोषांविजसुषणं सिद्धियरणं

विमुद्रं ते भद्रं ददतु भवतां धीपनयनाम् ॥ ६ ॥

श्रीसाधुब्रगुरुविरहृतभाभरो ऽयं

श्रीगण्डर्मादिरमलः समलंकरोति ।

श्रीजैनशासननृपं निहृतारिवर्ग-

सृर्ज्जलप्रतापमहिमासजगत्प्रभुत्वम् ॥ ७ ॥

वेलेयोद्धासिनी सर्दीर्म्बैषाऽपरसागरे ।

• स्वयं इत्यपि पाठः ।

दूरं विक्षिपते दृष्यद्वादिनः कर्करानिव ॥ ८ ॥

आकौशलघरः काव्योप्यानैपुणघरो गुरुः ।

तेषां विद्यासु नैपुण्यादाचतुर्यमयं जगत् ॥ ९ ॥

प्रभावकाणां प्रथमः प्रसिद्धिभाग्

स सङ्घनेता प्रथमः प्रशस्यते ।

अचीकरद्योऽद्भुततत्पदोत्सवं

श्रीपत्तनेऽष्टेन्द्रियरत्नवत्सरे १४५८ ॥ १० ॥

आहेमचन्द्रत्रिदिवं विधाय

प्रभावकोत्पत्तिकथादरिद्रम् ।

स्रष्टयानुस्रष्टया पुनरेव तेषां

जैनेश्वरं शासनमन्वकंपि ॥ ११ ॥

वर्षत्सून्नतवारिदेष्विव मुहुर्वादेपु तर्कामृतम् ॥

तैपूधैः पदसङ्गतेषु मुवि या कीर्त्तिः सरिज्जायते ।

सम्पूर्योत्तमानसानि विदुषामुन्मूल्यदर्पद्दुमान्

मिथ्याखोरुदवोपशान्तिमपि सा कृत्वाग्धिमालिङ्गति १२

कलन्दिकासौरभशृत्पदाम्शुजा-

श्रितस्य तेषां व्यथते न सुखिमा ।

न नैशमन्घातमसं प्रगल्भते

विलेप्तुमुष्णांशुकराम्बुजं यतः ॥ ११ ॥

यतिर्जीतकल्पवृत्तिर्वृत्तिरिव चारित्रिकल्पवृक्षस्य ।

तन्निर्मिता विजयते ऽतिचारचौरादिचारहरा ॥१४॥

उत्फुल्लक्षैस्तनुलवणिमालोकनात् स्मेरचित्तै-

र्ध्यानाद्भाग्यार्पितगुणततेर्वाक्श्रुतेः प्रीतकर्णैः ।

ये मन्यन्ते विद्युधनिकरैर्गाँतमस्याऽवतारः

श्रेयः श्रेणीं ददतु जगते ते जयश्रीपरीताः ॥१५॥

श्रीदेवसुन्दरगुरुप्रभवो गणेशा

अप्याश्रयन्ति गुरुभिलिभिरेभिरेवम् ।

सूक्ष्मार्थबोधरतिकान्तहतिप्रगल्भै-

नेत्रैरिव त्रिसुवनेऽपि हि शङ्करत्वम् ॥१६॥

श्रीमद्रश्मिहिमालये लवणिमोत्कण्ठोलपद्महृद-

स्ते नूनं गुरुवः सारित्तिरिवैतेभ्यो विनेयावली ।

उद्भूता सुवनेऽभितः प्रसमरावादिदृविद्राविणी

पावित्र्यं तनुते हरत्युय मलं मिथ्यालतापापहा ॥१७॥

लसन्ति तेषां गणरत्नसिन्धौ

मुनीन्द्ररत्नानि महाप्रभाणि ।

क्षमाघराणामपि मौलिमाला

शोभाखिलाशासु विधीयते तैः ॥ १८

॥ तथा हि ॥

श्रीदेवशेखरगणिप्रथिताभिधानाः

श्रीवाचकावलिशिरोमुकुटायमानाः ।

तेषां विशुद्धगुणसंयमभासमानाः

शिष्या जयन्ति विगलत्कलिशत्रुमानाः ।

शिष्यस्तदीयोऽयमपीति मन्यते

श्रीवाचकेन्द्रप्यगुणोऽपि मादृशः ।

अहप्रभोः पुत्रइति अहावलौ

न पूज्यते पङ्कुरपीह किं शनिः ॥ २० ॥

अहो तेषां कराम्भोजधासानां मुप्रभावता ।

जातो यैर्माँलिगैर्योग्योप्यहकं मुनिमुन्दरः ॥ २१

श्रीश्रुतमुन्दरवाचकवर्याः श्लाघ्या न कस्य गणनिषय

यद्रीःस्पदीपापान्मन्ये श्वधे मुधापतत् ॥ २२ ॥

जयचन्द्रवाचकैः किल जित्वा विद्यावलेन लघिमानम् ।
नीता गुरुबुधशुक्राः स्थेमानं दधति न क्वापि ॥ २३ ॥
श्रीभुवनसुन्दरा अपि वाचकवर्या न कस्य हर्षाय ।
सत्यपि येषां वाणी प्रतिचतुरं लीयते हृदये ॥ २४ ॥
श्रीजिनसुन्दरवाचकहृदयगृहेऽ दोषवैर्यविपयतया ।
विनयो गुरुभक्त्या सह विलसति निशङ्कमनवरतम् २५
सम्यक्परिहृतसत्ताऽधिकदशभिदऽसंयमा विशदचित्ताः ।
कण्ठस्थाऽऽगमसूत्रस्फुरदर्थाः संबृतास्रवणाः ॥ २६ ॥
जयवर्मनामविबुधाः स्थविरा गच्छेशबन्धवः कस्य ।
श्लाघ्या नैतत्कालाऽनुत्तरगुणचरणकरणाढ्याः ॥ २७ ॥

॥ युग्मम् ॥

नानाऽनार्यप्रायान् देशान् दूरेऽप्यबूबुधन् धीराः ।
स्थविराश्च देवमङ्गलविबुधा गुरुगच्छकार्यकृतः ॥ २८ ॥
अन्येऽपि श्रुतसागरदेवप्रभरत्नसुन्दरा विबुधाः ।
अथ सर्वशेखराह्वाः ख्याताः क्षेमङ्कराह्वाश्च ॥ २९ ॥
संविन्नकमलचन्द्राः सदाश्रवा ज्ञानकीर्त्तयश्चाऽपि ।
बुधसाधुसुन्दराऽभयसुन्दरमित्रा यशःश्रीद्धाः ॥ ३० ॥

आनन्दवल्लभाहा विशदगुणाः सहजधर्मनामानः ।
 विबुधेन्द्रशीलकुम्भा विख्याताः शान्तिमूर्त्तिबुधाः ३१
 निस्तद्गतैकरङ्गा वनवासे सौमशेखरा लीनाः ।
 गुर्वादेशधुरीणा विमलादिकमूर्त्तयश्चाऽपि ॥ ३२ ॥
 सर्वसमुद्राद्या अपि बहवो लुप्तान्यगणकतारकमाः ।
 गच्छेशार्ककरा इव दिशि २ निमन्ति मोहतमः ॥३३॥

पञ्चभिः कुलकम् ।

प्रायो भान्ति गणेऽस्मिन्

पदान्यहो चतुरशीतिसङ्ख्यानि ।

इव तावतां गणानां

सौरैर्विहितानि विधिनात्तैः ॥ ३४ ॥

गुरुर्विनयो गणमक्तिर्ज्ञानचरित्रादयश्च निर्द्वन्द्वाः ।

आसन्महचरायां सुगुणाश्चारित्रचूलायाम् ॥ ३५ ॥

यस्याः समयार्थमणीविट्टरभूमेः पुरः श्रयेद्दयाक्षी ।

आकोशलं प्रशस्या महचरा मुखनचूला सा ॥३६॥

प्रवचन १ धर्मकथाक्षी २

वादी ३ नैमित्तिक ४ स्तपस्वी ५ घ ।

विद्यावित् ६ सिद्ध ७ कवी ८

प्रभावकाक्षाऽऽ तद्गच्छे ॥ ३७ ॥

तथाहि ।

आचार्योपाध्याया गणेऽत्र वादाघशेषलब्धिजुषः ।

प्रायोऽष्टधाऽपि सर्वे शासनमुद्गासयन्त्यमितः॥३८॥

विभागतोऽपि च ।

आचार्यादिपदस्था यतयः साध्व्यो महचराद्याश्च ।

श्राद्धाश्च तारतम्यात् प्रवचनकुशला विभान्सत्र ॥३९॥

श्रीजिनसुन्दरवाचकमनुमितशरदुदयरत्नमुन्याद्याः ।

हरिरिव भुवनान्युदरे विभ्रत्सङ्गानि निखलानि ॥४०॥१

सर्वपदस्थाः प्रायो यतयः श्राद्धाश्च मन्त्रिहेमाद्याः ।

धर्मकथालब्धिभृतः करन्ति जिनधर्मसाम्राज्यम् ॥४१॥२

श्रीसूरिवाचकेन्द्रैर्विद्याधनयाचकीभवद्विपणैः ।

भियतेऽत्र वादलब्धिर्विद्युधैर्यतिभिश्च बहुभिज्ञैः ॥४२॥३

संवृतसर्वास्रवणप्रबुद्धवरसर्वबल्लभप्रमुखाः ।

अवितथानिमित्ताविज्ञा गणरक्षणदाक्षिणा बहवः ॥४३॥४

गुरुगच्छन्नालवृद्धप्रमुखमहानेककार्यनिष्णाताः ।

सर्वधुरीणप्रवरा माध्यख्याद्यैरनन्यसमाः ॥ ४४ ॥

द्वादशधातपसि रता गुणवर्द्धनसाधुसागरप्रमुखाः ।

लोकोत्तरगुणचरिता निवसन्ति मनस्सु नो केषाम् ४५

येषां तपःशक्तिहत प्रभावाः

सत्सर्पयः शून्यमहो भ्रमन्तः ।

शास्त्रैर्निषिद्धामपि रात्रिचर्या

परन्त्यदृश्याः किल लज्जयाऽग्नि ॥ ४६ ॥

मासाद्योपयासप्रमुखैः संसारतारणमुखैश्च ।

त्रिदिनोत्सर्गाद्यैरपि विविधैर्यात्नान्तरतयाभिः ॥ ४७ ॥

ते सर्वदेवादिमुनीश्वराश्च

निम्नन्दमभेगमुधाऽभिभृगाः ।

प्रत्याययन्तः किल धन्यमेव-

श्रीशाल्वियाहप्रमुगान् जयन्ति ॥ ४८ ॥

श्रीवीरमभ्या मदमृगदशोन्

ण्मानिहं यो रिहं तपोर यम ।

मत्तारण्यमेव नित्यटीन

न शार्त्तन्वभन्द शार्त्तगजमीडे ॥३९॥३॥

॥ युग्मम् ॥ ४ । ५ । ६ ॥

दुष्टादष्टजकष्टपिष्टपट्टभिः पष्ठाष्टमाद्यैः सदा
 सन्मासक्षपणादिकेश्य मुनयो घाह्यैर्विचित्रक्रमैः ।
 एकाहं द्वहकं त्र्यहं च विहितोत्सर्गादिभिश्चान्तरे-
 रस्मिन् शासनभासनं विदधते प्रौढेस्तपःकर्मभिः५८७
 सत्काव्यादिकलाकलापकुशलं संश्रुत्य येषां घचः
 कारुण्यं दधते गुरो मुमनसां प्राज्ञाः कवौ ज्ञेऽपि च ।
 राजन्यावलिमौलिमौलिगमर्णादीसांहयः सूरय-
 स्तेनैकेऽत्र विभान्ति कोविदसभालङ्कारहारोपमाः५९।८।
 प्रभावंकरेवमनुत्तरप्रभैरयं समग्रैरपि राजते गणः ।
 न रत्नजाति खलु सा प्रजायते रत्नाकरं या समतीत्य-
 वर्त्तते ॥ ६० ॥

गणे भवन्त्यत्र न चैव दुर्मदा-

नहि प्रमत्ता न जडा न दोषिणः ।

विद्वुरभूमिः किल सोपवीति वा

कदापि किं काचमणीनपि क्वचित् ॥६१॥

करमात् कस्माद्दिनिर्गत्य हेतुभिर्विशदेतरैः ।

अरिमन् धर्मकथाप्रथास्ववितथप्रावीप्यलुम्पत्प्रभा-
 झाजन्ते निजदेशनानवरसैः पीयूषयूपोपमैः ।

कुर्वाणाः स्मृतिगोचरे सुमनसां श्रीसुरिसुल्यामहा-
 लब्धीः पूर्वमुनीभरेणु विदिताः क्षीरादरत्यादिकाः ५४३

तरुंब्यासविलाससाधुविशिषोपन्यासवात्यापलात्
 प्रोद्भूतोद्भवप्रवादिविदुरप्रोचालतूलज्जा ।

भूगादिप्रकटप्रभावविभवा यादेणु लम्घप्रभा

धाजन्ते प्रणिभाऽभिभूताधिपणा नैकेऽत्र यादीभराः ५४४

भौमाधादिभयनिमित्ताविदुराः सम्यह्भुताभ्यासगः

केचित् केऽपि च पात्रनामधिगताः सन्मन्त्रयन्त्रश्रियाम्

निदाभिस्त्वनवगहर्गाथलमहिषानिरन्येऽभिदा

नानाऽऽद्यायममृदिभिस्त्वनदऽपरे शूर्णादिर्गोरेदिनः ५४५

श्रीगोनिर्निर्गमदभीष्टदने नृऽम्बदानिश्रियः

श्रीदे व प्रोवदऽभ्यमानविभवाः महादिकर्णव्रजे ।

अन्वितन दागहनभामनेऽनिरन्ताः साधारणैर्वाभिर्गो

राजन्ते भुवनःपदा भवनिपा सावणमुऽर्दिराया ५४६

॥ युग्मम् ॥ ४ । ५ । ६ ॥

दुष्टादष्टजकष्टपिष्टपटुभिः पष्ठाष्टमाद्यैः सदा
सन्मातृक्षपणादिकैश्च मुनयो घाटैर्विचित्रक्रमैः ।
एकाहं द्व्यहकं त्र्यहं च विहितोत्सर्गादिभिश्चान्तरे-
रस्मिन् शासनभासनं विदधते प्राद्वेस्तपःकर्मभिः५८।७
सत्यगज्यादिकलायकलापकुशलं संश्रुत्य येषां वचः
कारुण्यं दधते गुरौ मुमनसां प्राज्ञाः कवौ ज्ञेऽपि च ।
राजन्यावलिर्मालिर्मौलिगमणीदीप्तांहयः सूरय-
स्तेनैकेऽथ विभान्ति कोविदसभालङ्कारहारोपमाः५९।८।
प्रभावकैरेवमनुत्तरप्रभैरयं समग्रैरपि राजते गणः ।
न रत्नजाति खलु सा प्रजायते रत्नाकरं या समतीत्य-
वर्त्तते ॥ ६० ॥

गणे भवन्त्यथ न चैव दुर्मदा-

नहि प्रमत्ता न जडा न दोषिणः ।

विदूरभूमिः किल सोपवीति वा

कदापि किं काचमर्णानपि क्वचित् ॥६१॥

करमात् कस्माद्धिनिर्गत्य हेतुभिर्विशदेतरैः ।

कलौ प्रशाखा प्रतिमा वभूर्बुर्बहवो गणाः ॥६२॥

प्रौढावदाततोऽयं तु प्राप्तोऽप्याहां नवां नवां ।

श्रीसुधर्मगणाधीशादारम्याऽखण्डसन्ततिः ॥ ६३॥

आज्ञामङ्गान्तरायेत्याऽनन्तसंसारनिर्भयैः ।

सामाचार्योऽपि पाश्चात्यैः प्रायः स्वैरं प्रवर्त्तिताः ॥६४॥

उपघानप्रतिक्रान्तजिनार्चादिनिषेधतः ।

न्यूनिता दुःपमादोपात् प्रमत्तजनताप्रियाः ॥६५॥

यत्तत्प्रासुकमिष्टाम्बुप्रवृत्त्यादिमुखावहाः ।

वीक्ष्यन्तेऽन्यगणेष्वत्राऽऽचरणा लक्षणोऽज्ञिताः ६६।

त्रिभिर्विशेषकम् ।

या श्रीवीरसुधर्मधैः प्रणीतास्वाऽऽगमानुगा ।

आचीर्णा स्यविरैः कालानुरूपयतनाश्रिता ॥ ६७ ॥

सामाचारी गणेऽस्मिस्तु शुद्धा सैवास्त्यखण्डिता ।

परपम्परागता सर्वगणान्तरगताऽधिका ॥ ६८ ॥

॥ युग्मम् ॥

विनयानीहताक्षन्तिनैर्ग्रन्थ्यप्रमुखा गुणाः ।

दुर्लभा ये कलौ सर्वे तेऽपीक्ष्यन्तेऽत्र निर्मलाः ॥ ६९॥

वीक्ष्यन्ते चाऽन्यगच्छेष्वाचरणा लक्षणास्थिताः इत्यपि पाठः

अत एव मिथोधर्मस्नेहः सूरविरादिषु ।
 संविभेष्व्वाऽऽगमज्ञेषु गणवन्धोऽपि निस्तमः॥७०॥
 न स्वः कोऽपि परो वाऽग्र नैहिकोपक्रियापि च ।
 तथाप्येनं भजन्ति ज्ञाः सर्वे ज्ञानक्रियोत्तरम्॥७१॥
 अयमेव तदा सेव्यो मध्यस्थैः स्वहितैपिभिः ।
 उपेक्ष्य कुलगुर्वादिकदाग्रहहतान् जडान् ॥७२॥

मेयः कथं महिमवार्द्धिरयं गणेश-
 श्रीदेवसुन्दरयुगोत्तमसूरिराजाम् ।
 यत् पारगाणि न चिरादपि सन्मनांसि
 यानि प्रयान्ति सुरशैलशिरोऽपि वेगात् ॥७३॥
 एषां प्रभावकवरा विलसन्ति गच्छे

यद्दत्तथा नहि परेष्वपि शिष्यमात्राः ।

आवद्धमौलिमुकुटा इव चक्रिपुर्या

पुंष्टकुरा अपि न कर्षटकेषु हृदयाः॥७४॥

अहो रत्नत्रयीसैपामनर्ष्या काऽपि विष्टपे ।

रत्नकोटीरपि त्यक्त्वा यत्तामाददते बुधाः॥७५॥

एषां शुद्धवचःप्रबुद्धहृदया मन्त्रीशहेमादयो

निस्सङ्गाः स्वजनादिपूजितगृहारम्भानवधक्रियाः ।
 तैस्तैः स्वैश्वरितैरुदारललितैर्द्धर्मोपदेशामृतैः
 प्रौढिं सङ्गमयन्त्यहो तदभयानन्दादिवच्छासनम् ॥७६॥
 तदवाप्तधर्मदारुणसङ्घपतिर्लुप्तसूनुनाथाह्वः ।
 गणधर्माऽऽधारकरः प्रभावको भाति नृपमान्यः ॥७७॥
 एषां नानागुणमणिनिचिते ऽपारगच्छाम्युराशौ
 दूरक्षितातिचरणविलुठत्सङ्करे श्रांजयाढ्ये ।
 उत्कल्लोले नवनवमहिमश्रीद्धशिष्यावदातैः
 सर्वेप्यन्ये प्रदधति गणका कण्ठकूपोपमानम् ॥७८॥

चन्द्रलेखाच्छन्दः ।

सर्वतः प्रससरमांजि यशांसि

क्षीरनीरनिघयन्ति यमीनां ।

तानि तत्र परसूरिततीनां

शीकरावलिर्वाथ विभान्ति ॥ ७९ ॥

एषां परेषामथ सूरिराजां

चिकीर्षता विश्वकृता यशांसि ।

उन्मानवीजानि विचक्रिरे प्राक्

पूणेन्दुधिम्बं किल तारकाभ ॥ ८० ॥

एभिः रकीतः शशधरकिरणक्षितिडिण्डीरंगैः
शुभ्रादृतं त्रिजगति गमिते स्वयंशोभिः प्रपूर्य ।

अन्येषां घेदरिवृत्तति तदा तद्भवानैव लभ्याः

सद्य यस्माद्विरमति मरितां सिन्धुना सङ्गतानाम् ८१

चन्द्रलेखाच्छन्दः ।

को ऽवेदयिष्यत् तुलनामतीतान्

श्रीगौतमस्वामिमुखानतीतान् ।

युगोत्तमाभा याद नाभविष्यन्

निदर्शयन्तः स्वगुणैरिमे तान् ॥ ८२ ॥

धीरेण ये शासनधारका महा-

चार्याः स्वनिर्वाणपदादनूदिताः ।

एतेऽवगम्याः खलु ते गुणोच्चयै-

राज्ञैतर्दयैव शिष्याय तत्कृता ॥ ८३ ॥

एतच्च काव्यपञ्चकं प्राक् लिखितमप्यधिकार-

सौष्ठवात् पुनरिहापि लिखितमिति ।

श्रीवीरतोऽभूद्गणराट् ससप्त-

त्रिंशो बृहद्द्रच्छपसर्वदेवः ।

तस्माज्जगच्चन्द्रगुरुस्तपाह्वा

मूलं गणेन्द्रो नवमश्च ४५ जज्ञे ॥ ८४ ॥

तस्माज्जयन्ति गुरवो गुरवोऽत्र पथाः

श्रीदेवसुन्दरगणप्रभवोऽ ५० ऽधुनेमे ।

स्युर्द्वादशा १२श्च निखिलानधिकृत्यसूरी-

नेभ्योऽपि पञ्चकिलसप्तदशेति सर्वे ॥ ८५ ॥

एवं श्रीवीरजिनात् सन्ततिकृद्द्रच्छनाथगुरुगणने

एते स्युः पञ्चाशा ५० आसन बहवोऽन्तराले च ॥ ८६ ॥

त्रिपञ्चाशच्चतुष्पञ्चाशत्त्राद्यपि भजन्तिवमे

श्रीसम्भूतजयानन्दादिगणेशकमाश्रयात् ॥ ८७ ॥

विश्वानिशायिमहिमाम्बुधयो जयन्तु

श्रीदेवमुन्दरपुगप्रचराशिराय ।

श्रीशामनोद्धरणर्धात्तमाः क्रियागुः

श्रेयःश्रियं गुविपुत्र्या विपुत्र्याङ्गमाजाम् ॥ ८८ ॥

श्रीवीरनीयकमले प्रवचनमातृप्रघुट्टदलकलिते ।

सुस्युंगप्रधानः प्रकाशिते महिमामारभ्ये ॥ ८९ ॥

■ ■

■ ■

■

शाखास्तुतेयं वृहती मयेति ।

किञ्चिच्च लघ्वी सकला अपीमाः

श्रीवीरमार्गानुगमा जयन्तु ॥९५॥

मूलं यस्य जिनेश्वरो गणभृतां स्कन्धोपमं मण्डलम्
शाखाः सन्ततयस्ततश्च यतीर्ना साध्व्यः प्रशाखाः पुनः।
श्राद्धाः पत्रगणाश्च मञ्जरितुलारूढाश्च सुश्राविकाः
सर्वाभीष्टफलप्रदः स जयति श्रीसङ्गकल्पद्रुमः॥४९९॥

इति श्रीगुणप्रधानाश्वत्थारथीमन्त्रपागच्छाभितानवृद्ध-
शुभनायकगुणधाराध्यपागमाजपरमगुरुधीश्वरगुन्दरगुरिगण-
राशिमाहिमाऽर्णरानुगाभिन्या तांश्विनेयश्रीशुनिगुन्दरगणि-
हृदयदिपदवनीर्णेश्रीगुणप्रभावप्रददमभवाया धीमहा
पर्वोत्थगजश्रीवपुणगापर्वविज्ञप्तिविदयतराशिण्या कृतीये धी
गुणवर्गेनद्योतासि गुणोपश्रीनाम्नि महाहृदःनमिष्यत्तगणना
एकवर्तिस्त्वरुद्र ॥

सम्पूजेश्वाय श्रीगुणोपश्रीनामा महाहृदः ।

इति वृहत्तानुगच्छश्रीगुणोपश्री वृहती श्रीशुनिगुन्दरगुरिहृत्ता ॥

श्रीजैनयशोविजयग्रन्थमाला

आ ग्रन्थमासामां प्रगट यथेती संस्कृतपुस्तकोः—

(१) प्रमाणनयनचवाटोवालड्डार

आ पुस्तक म्यायनो एक अमूठ्य ग्रन्थ छे, तथा मज इत्याय नी अन्दर प्रवेश करवापी तैमज पदार्थोनु यथा तस्य इत्यथ तममाववापी आ ग्रन्थ एक अमूठ्य भोगियो छे एते म्यायनी शरुभाय करमार दरेक वाक्याग्नि करयन्त उपयोगी भाय ते-टला मोटे ते मुन्दर ग्रन्थनी विमत माय आमा ८ रत्नवाप आनी छे. पोटेम जूनु ।

(२) हेमलिङ्गानुसामन

(अवधार साहित)

आ पुस्तक श्री हेमचन्द्राचार्य विरचित छे जने सङ्कत भाषाया अति बडिप साबोनु तैमज तेना छिद सम्बन्धनु हाम, आ पुस्तक का थोटा एजेकोनु आपठन करवानी, स्वय मेव थर माय छेय छे. उपराय ते अ-चर्म. एवमा एहेअथ हेवापी कंठम करवामे सुख थर बहरो.

एकेत आ पुस्तक कः उपदा छे.

एतु विदु अथ ५ दोमोठ मुनु.

